

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 18ης Δεκεμβρίου 1997 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-159/94 και T-160/94,

Ajinomoto Co., Inc., εταιρία ιαπωνικού δικαίου, με έδρα το Τόκιο, εκπροσωπούμενη από τους Mario Siragusa, δικηγόρο Ρώμης, και Till Müller-Ibold, δικηγόρο Φρανκφούρτης επί του Μάιν, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-159/94,

The NutraSweet Company, εταιρία δικαίου της Πολιτείας του Ιλινόι, με έδρα το Deerfield, Ιλινόι (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους Otto Grolig, Peter Bogaert και Koen Vanhaerents, κατόπιν από τους Grolig, Jean-François Bellis και Fabrizio Di Gianni, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Jacques Loesch, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα στην υπόθεση T-160/94,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον Erik Stein, νομικό σύμβουλο, και τον Guus Houttuin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενου από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg M. Berrisch, δικηγόρους

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Αμβούργου και Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Eric L. White και Nicholas Khan, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους αρχικώς από τον Mark Cran, QC of Gray's Inn, κατόπιν από τον Fergus Randolph, barrister, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 1391/91 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 1991, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ασπαρτάμης, καταγωγής Ιαπωνίας και Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (ΕΕ L 134, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τον R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, τη V. Tiili, τους J. Azizi, R. M. Moura Ramos και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 17ης Απριλίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς και η διαδικασία

Το προϊόν

- 1 Η ασπαρτάμη, υποκατάστατο της ζάχαρης, είναι γλυκαντική ουσία χρησιμοποιούμενη κυρίως στα προϊόντα διατροφής, αλλά έχει και επιτραπέζια χρήση, για να γλυκαίνει παραδείγματος χάριν το τσάι ή τον καφέ. Η ασπαρτάμη, που αποτελεί συνδυασμό δύο αμινοξέων, ανακαλύφθηκε το 1965 από έναν ερευνητή της αμερικανικής εταιρίας G. D. Searle & Co., η οποία κατέστη εν συνεχεία The NutraSweet Company (στο εξής: NSC). Μετά την ανακάλυψη αυτή, η NSC απέκτησε διπλώματα ευρεσιτεχνίας για τη χρησιμοποίηση της ασπαρτάμης στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε διάφορα κράτη μέλη. Το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της έτυχε προστασίας στη Γερμανία μέχρι το 1986, στο Ηνωμένο Βασίλειο μέχρι το 1987 και σε άλλες χώρες της Κοινότητας μέχρι το 1988.

Οι πρωταγωνιστές και η αγορά

- 2 Κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 31ης Δεκεμβρίου 1989, η προσφεύγουσα NSC ήταν ο μοναδικός παραγωγός ασπαρτάμης στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η NSC παρήγε επίσης ασπαρτάμη προοριζόμενη για πώληση εντός

της Κοινότητας. Εξαιρέσει ορισμένων άμεσων πωλήσεων της NSC σε ανεξάρτητους πελάτες εγκατεστημένους εντός της Κοινότητας ή στις Ηνωμένες Πολιτείες με σκοπό την εξαγωγή προς την Κοινότητα, η ασπαρτάμη διανεμόταν εντός της Κοινότητας μέσω μιας θυγατρικής εταιρίας που ανήκε από κοινού στην NSC και στην προσφεύγουσα Ajinomoto (στο εξής: Ajico), ήτοι της ελβετικής εταιρίας NutraSweet AG (στο εξής: NSAG), που συστάθηκε το 1983 για να ανταποκριθεί στη ζήτηση ασπαρτάμης στην Ευρώπη.

- 3 Η Ajico ήταν ο μοναδικός παραγωγός ασπαρτάμης στην Ιαπωνία. Πωλούσε την ασπαρτάμη της στην εσωτερική αγορά υπό το σήμα «Pal» και στην Κοινότητα υπό το σήμα «NutraSweet».
- 4 Ο μοναδικός παραγωγός εντός της Κοινότητας ήταν η Holland Sweetener Company Vof (στο εξής: κοινοτικός παραγωγός ή HSC). Η εταιρία αυτή είναι θυγατρική εταιρία ολλανδικού δικαίου ανήκουσα από κοινού στην DSM Aspartaam BV, θυγατρική κατά 100 % της ολλανδικής εταιρίας χημικών DSM Chemicals BV, και στην Toyo Soda Nederland BV, θυγατρική κατά 100 % της ιαπωνικής εταιρίας χημικών Tosoh Corporation.

Η διοικητική διαδικασία

- 5 Τον Δεκέμβριο του 1989, η HSC υπέβαλε μια πρώτη καταγγελία σχετικά με πρακτικές ντάμπινγκ. Η καταγγελία αυτή απορρίφθηκε από την Επιτροπή ως ανεπαρκής.
- 6 Κατόπιν νέας καταγγελίας, υποβληθείσας από την HSC στις 2 Φεβρουαρίου 1990, και δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), ο οποίος

ήταν ο τότε ισχύων κανονισμός, η Επιτροπή δημοσίευσε στις 3 Μαρτίου 1990 ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ασπαρτάμης καταγωγής Ιαπωνίας και Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (ΕΕ C 52, σ. 12).

- 7 Οι προσφεύγουσες έλαβαν αντίγραφο της κοινοποίησεως της κινήσεως της διαδικασίας αυτής, καθώς το μη εμπιστευτικό τμήμα της καταγγελίας της HSC. Αυτό το μη εμπιστευτικό τμήμα περιείχε αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τις τιμές που χρησιμοποιούσαν οι Αμερικανοί και οι Ιάπωνες εξαγωγείς στις αντίστοιχες εσωτερικές αγορές τους, την τιμή εξαγωγής, το περιθώριο ντάμπινγκ και τη ζημία.
- 8 Στις 17 Απριλίου 1990, οι προσφεύγουσες απέστειλαν τις αναντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, τονίζοντας τον εμπιστευτικό χαρακτήρα τους. Οι προσφεύγουσες ζήτησαν να ακουστούν, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Η προσφεύγουσα NSC ζήτησε περαιτέρω να λάβει γνώση, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, όλων των πληροφοριακών στοιχείων που είχαν παρασχεθεί στην Επιτροπή και, ειδικότερα, των γραπτών παρατηρήσεων της HSC ή κάθε άλλου ενδιαφερόμενου μέρους. Ζήτησε επιπλέον να πληροφορηθεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, τα κύρια γεγονότα και εκτιμήσεις βάσει των οποίων η Επιτροπή θα προετίθετο, ενδεχομένως, να διατυπώσει σύσταση για την επιβολή προσωρινών δασμών.
- 9 Στις 25 Απριλίου 1990, η NSC και η NSAG υπέβαλαν παρατηρήσεις στην Επιτροπή. Η Ajico απηύθυνε στην Επιτροπή έγγραφο με το οποίο υιοθετούσε τις παρατηρήσεις που υπέβαλε η NSAG. Στα συνημμένα των παρατηρήσεων αυτών περιλαμβανόταν μια ανάλυση της εταιρίας παροχής συμβουλών McKinsey & Company, Inc. (στο εξής: McKinsey), με ημερομηνία 24 Απριλίου 1990, η οποία περιείχε μεταξύ άλλων εκτίμηση της διαρθρώσεως του κόστους παραγωγής της HSC. Μεταξύ των συνημμένων των παρατηρήσεων περιλαμβανόταν επίσης μια μελέτη του γραφείου Landell Mills Commodities Studies, του Απριλίου 1990, η οποία αφορούσε ουσιαστικά τα χαρακτηριστικά των διαφόρων γλυκαντικών ουσιών, τον ανταγωνισμό μεταξύ των γλυκαντικών ουσιών, ιδίως μεταξύ της ασπαρτάμης και των λοιπών γλυκαντικών ουσιών, καθώς και την ανάπτυξη της βιομηχανίας των ουσιών αυτών.

- 10 Οι υπάλληλοι της Επιτροπής προέβησαν σε επιθεώρηση των εγκαταστάσεων της Ajico στην Ιαπωνία, στις 6 και 7 Ιουλίου 1990, και των εγκαταστάσεων της NSC στις Ηνωμένες Πολιτείες, στις 9 και 10 Ιουλίου 1990.
- 11 Οι προσφεύγουσες, σε ημερομηνία που δεν προσδιορίστηκε αλλά πριν από την επιβολή προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ, έλαβαν ένα μη εμπιστευτικό τμήμα των απαντήσεων της καταγγέλλουσας στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής.
- 12 Απαντώντας στο από 30 Αυγούστου 1990 έγγραφο της Επιτροπής, ο νομικός σύμβουλος της NSC, με έγγραφο της 11ης Σεπτεμβρίου 1990, υποστήριξε εξ ονόματος της πελάτιδός του, της Ajico και της συνδεδεμένης με αυτές εταιρίας NSAG ότι όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που περιλαμβάνονται στο εμπιστευτικό κείμενο των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο, των παρατηρήσεων και των παραρτημάτων, αλλά όχι και στο μη εμπιστευτικό τμήμα, ήταν άκρως εμπιστευτικά. Όσον αφορά τα στοιχεία που αφορούν την τιμή πωλήσεως, το έγγραφο διευκρίνιζε ότι μόνον οι εκάστοτε μειώσεις τιμών και τα επίπεδα υποτιμήσεως μπορούσαν να κοινολογηθούν, υπό την προϋπόθεση ότι εκφράζονται ως ποσοστό των μέσων σταθμισμένων τιμών που ισχύουν εντός της Κοινότητας συνολικά. Το έγγραφο αυτό διευκρίνιζε επίσης ότι τα στοιχεία σχετικά με το μέγεθος των πωλήσεων εντός της Κοινότητας (τόσο το συνολικό μέγεθος όσο και τα μεγέθη της NSC, της NSAG και της Ajico) ήταν εμπιστευτικά.
- 13 Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3421/90 της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 1990, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ασπартάμης καταγωγής Ιαπωνίας και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 330, σ. 16, στο εξής: κανονισμός της Επιτροπής), η Επιτροπή επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ 29,95 ECU ανά χιλιόγραμμο στις εισαγωγές ασπартάμης καταγωγής Ιαπωνίας και 27,55 ECU ανά χιλιόγραμμο στις εισαγωγές ασπартάμης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών.

- 14 Με έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 1990, η NSC, προκειμένου να συστηματοποιήσει τις διαπραγματεύσεις σχετικά με ανάληψη υποχρεώσεων ως προς την τιμή, ζήτησε από την Επιτροπή να διευκρινίσει:
- α) τον συντελεστή χρησιμοποίησης των παραγωγικών ικανοτήτων που ελήφθη υπόψη κατά τον υπολογισμό του κόστους που χρησίμευσε ως βάση για τον υπολογισμό της τιμής αυτής,
 - β) αν η τιμή αναφοράς ελάμβανε υπόψη το κόστος παραγωγής του κοινοτικού παραγωγού σε περίπτωση αυξημένης χρησιμοποίησης των παραγωγικών ικανοτήτων, για παράδειγμα σε περίπτωση παραγωγής 1000 τόνων,
 - γ) αν η τιμή αναφοράς περιελάμβανε μικρότερο ποσοστό των εξόδων πώλησης, των γενικών εξόδων και των διοικητικών δαπανών για τους σημαντικούς πελάτες και αν τα πραγματικά γενικά έξοδα είχαν καταλογιστεί στον πραγματικό κύκλο εργασιών,
 - δ) την περίοδο αποσβέσεως των εγκαταστάσεων του κοινοτικού παραγωγού που έλαβε υπόψη η Επιτροπή,
 - ε) αν είχαν ληφθεί υπόψη οι καταβληθέντες τόκοι και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πώς είχαν υπολογιστεί,
 - στ) την περίοδο εντός της οποίας η Επιτροπή θεώρησε ότι ο κοινοτικός παραγωγός θα επιτύχει τη χρηματοοικονομική ισορροπία,
 - ζ) αν οι επιδοτήσεις που έλαβε ο κοινοτικός παραγωγός είχαν ληφθεί υπόψη και αν ήταν συμβατές προς τη Συνθήκη ΕΚ,

- η) το ποσοστό των γενικών εξόδων που περιέχονται στην τιμή αναφοράς και τα οποία καταβλήθηκαν στη συνδεόμενη εταιρία DSM,
- θ) αν η Επιτροπή είχε λάβει υπόψη το γεγονός ότι ο κοινοτικός παραγωγός είχε τη δυνατότητα να ωφεληθεί από τις προσπάθειες αναπτύξεως της αγοράς τις οποίες κατέβαλε η NSAG.

15 Στις 18 Δεκεμβρίου 1990, η Επιτροπή απάντησε χωριστά σε καθένα από τα επίμαχα σημεία:

- α) ο συντελεστής χρησιμοποίησης των παραγωγικών ικανοτήτων που ελήφθη υπόψη κατά τον υπολογισμό της τιμής αναφοράς ήταν εκείνος της πλήρους παραγωγικής ικανότητας,
- β) η αναφερθείσα αύξηση της ικανότητας του κοινοτικού παραγωγού δεν είχε ληφθεί υπόψη και η εξέλιξη αυτή ήταν άγνωστη στην Επιτροπή,
- γ) τα έξοδα πώλησεως, τα γενικά έξοδα και οι διοικητικές δαπάνες που ελήφθησαν υπόψη δεν αντανakλούσαν τις διαφορές μεγέθους των πελατών τους οποίους αφορούσαν,
- δ) το εργοστάσιο του παραγωγού είχε δεκαετή περίοδο αποσβέσεως,
- ε) η τιμή αναφοράς ελάμβανε υπόψη τους πράγματι καταβληθέντες τόκους,

- στ) η περίοδος που ήταν αναγκαία για να επιτευχθεί η χρηματοοικονομική ισορροπία συνδεόταν άμεσα με τις ισχύουσες τιμές και με τις παραγόμενες ποσότητες, οι τιμές είχαν μειωθεί και η HSC δεν είχε επιτύχει την πλήρη εκμετάλλευση των παραγωγικών ικανοτήτων της,
- ζ) για τον καθορισμό της τιμής αναφοράς είχαν ληφθεί υπόψη επιδοτήσεις καταβληθείσες στον κοινοτικό παραγωγό,
- η) η HSC είχε συμμετοχή στα γενικά έξοδα της DSM και δεν ήταν προς το συμφέρον του άλλου μετόχου της HSC να διογκώσει τεχνητά τα κόστη αυτά,
- θ) η ερώτηση αυτή έχρηξε διευκρινίσεως.

16 Με έγγραφο της 28ης Δεκεμβρίου 1990, οι προσφεύγουσες ζήτησαν από την Επιτροπή να τις ενημερώσει σχετικά με τα κύρια γεγονότα και τις εκτιμήσεις που χρησίμευσαν ως στήριγμα του κανονισμού της Επιτροπής, καθώς και, ενδεχομένως, τα κύρια γεγονότα και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων προετίθετο να διατυπώσει σύσταση για την επιβολή οριστικών δασμών. Ειδικότερα, ζήτησαν πληροφορίες σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, της τιμής εξαγωγής, των προσαρμογών και του περιθωρίου ντάμπινγκ, σχετικά με την αξία των εισαγωγών οι οποίες είχαν ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό του μεγέθους της κοινοτικής αγοράς, τις τιμές που ελήφθησαν υπόψη για να καθοριστεί η μείωση της τιμής και η υποτίμηση, καθώς και σχετικά με τη ζημία. Οι προσφεύγουσες κάλεσαν επίσης την Επιτροπή να διευκρινίσει τα σημεία του από 14 Δεκεμβρίου 1990 εγγράφου της NSC τα οποία δεν προσδιόρισε και τα οποία κατά τη γνώμη τους θα έπρεπε να είχαν αναπτυχθεί περαιτέρω.

17 Με έγγραφα της 6ης και της 30ής Δεκεμβρίου 1990, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν εγγράφως τα σχόλιά τους επί του κανονισμού της Επιτροπής.

- 18 Η NSC, με τα σχόλιά της της 30ής Δεκεμβρίου 1990 και με έγγραφο της 14ης Ιανουαρίου 1991, επανέλαβε το αίτημά της να λάβει γνώση των στοιχείων που διαβίβασε η καταγγέλλουσα στην Επιτροπή, ειδικότερα με τις γραπτές παρατηρήσεις της επί του κανονισμού της Επιτροπής.
- 19 Στις 16 Ιανουαρίου 1991, η Επιτροπή απάντησε ότι ο μη εμπιστευτικός φάκελος είχε τεθεί στη διάθεση όλων των ενδιαφερομένων μερών από της ενάρξεως της διαδικασίας.
- 20 Στις 18 Ιανουαρίου 1991, η NSC εξέτασε τον μη εμπιστευτικό φάκελο και έλαβε γνώση του μη εμπιστευτικού τμήματος των παρατηρήσεων του κοινοτικού παραγωγού επί του κανονισμού της Επιτροπής.
- 21 Την 1η Φεβρουαρίου 1991, η NSC διαμαρτυρήθηκε ότι έλαβε γνώση μόλις στις 24 Ιανουαρίου 1991 της από 13 Δεκεμβρίου 1989 μη εμπιστευτικής συνόψεως της αιτήσεως λήψεως μέτρων προστασίας που υπέβαλε η HSC, της από 9 Απριλίου 1990 μη εμπιστευτικής συνόψεως των παρατηρήσεων που κατέθεσε η HSC και της από 28 Αυγούστου 1990 μη εμπιστευτικής συνόψεως ενός εγγράφου της HSC. Εξέφρασε επίσης τη δυσαρέσκειά της σχετικά με το ότι οι πληροφορίες που περιείχονταν στις συνόψεις αυτές ήταν ανεπαρκείς.
- 22 Με τηλεομοιοτυπία της 4ης Φεβρουαρίου 1991, η Επιτροπή απάντησε ότι είχε κινηθεί τη διαδικασία βάσει καταγγελίας την οποία είχε διαβιβάσει στην προσφεύγουσα από την έναρξη ήδη της διαδικασίας και αναφέρθηκε στον κανονισμό της περί επιβολής προσωρινών δασμών όσον αφορά τα συμπεράσματά της.
- 23 Στις 5 Φεβρουαρίου 1991, οι εκπρόσωποι της NSC και οι υπάλληλοι της Επιτροπής συναντήθηκαν για να συζητήσουν σχετικά με τον κανονισμό της Επιτροπής.

- 24 Στις 7 Φεβρουαρίου 1991, οι προσφεύγουσες πρότειναν αναλήψεις υποχρεώσεων.
- 25 Στις 22 Μαρτίου 1991, η Επιτροπή απέστειλε έγγραφο κοινολογήσεως (disclosure letter) στις προσφεύγουσες. Στο έγγραφο αυτό εξέθετε τους λόγους για τους οποίους προτίθετο να προτείνει την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ.
- 26 Το εν λόγω έγγραφο περιείχε τα ίδια πληροφοριακά στοιχεία με τον κανονισμό της Επιτροπής. Ωστόσο, αντίθετα προς αυτόν, ανέφερε αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και τις ζημιές που υπέστη η NSAG κατά την πραγματοποίηση των πωλήσεών της εντός της Κοινότητας και περιείχε επίσης επιμερισμό σε δέκα στοιχεία του κόστους παραγωγής που είχε ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της τιμής αναφοράς. Κάθε στοιχείο εκφραζόταν σε ποσοστό του συνολικού κόστους, με απόκλιση 10 %.
- 27 Το έγγραφο αυτό ανέφερε επίσης ότι η Επιτροπή είχε καθορίσει την κανονική αξία της ιαπωνικής ασπαρτάμης βάσει των τιμών που ίσχυαν στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών, όχι πλέον λόγω ελλείψεως συνεργασίας εκ μέρους της Ajico, όπως αναφέρεται στον κανονισμό της Επιτροπής, αλλά διότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού για να χρησιμοποιηθούν οι τιμές της ιαπωνικής αγοράς.
- 28 Τέλος, το εν λόγω έγγραφο περιείχε:
- μια διευκρίνιση σχετικά με την απώλεια θέσεων εργασίας που θα προκάλυψε η παύση της κοινοτικής παραγωγής,
 - ορισμένες εκτιμήσεις σχετικά με την επίπτωση των δασμών αντιντάμπινγκ επί της ζητήσεως,

- τη διαβεβαίωση ότι τα κόστη παραγωγής της HSC που είχαν χρησιμοποιήσει για τον υπολογισμό της τιμής αναφοράς είχαν αναθεωρηθεί προκειμένου να αποκλεισθούν ορισμένα κόστη που δεν συνδέονται με πωλήσεις εντός της Κοινότητας,
- τους λόγους για τους οποίους είχε γίνει δεκτό ένα περιθώριο κέρδους 8 %.

29 Στις 25 Μαρτίου 1991, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 792/91 του Συμβουλίου, περί παρατάσεως του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που έχει επιβληθεί στις εισαγωγές ασπαράγμης, καταγωγής Ιαπωνίας και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 82, σ. 1).

30 Στις 2 Απριλίου 1991, η NSC κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει δύο άλλες δυνατότητες αναλήψεως υποχρεώσεων.

31 Η NSC υπέβαλε αυθημερόν τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου κοινολογήσεως της 22ας Μαρτίου 1991 (βλ. ανωτέρω σκέψη 25), διαμαρτυρούμενη για το ανεπαρκές των πληροφοριών που της είχαν κοινοποιηθεί σχετικά με τα στοιχεία που παρέσχε η HSC. Η NSC προσήψε επίσης στην Επιτροπή ότι δεν της κοινοποίησε σημαντικά αριθμητικά ή πραγματικά στοιχεία σχετικά με το περιθώριο ζημίας και ότι δεν της είχε κοινοποιήσει σχεδόν κανένα από τα στοιχεία που χρησιμοποίησε κατά τον καθορισμό της τιμής αναφοράς. Η NSC διευκρίνισε ότι το σύστημα των αποκλίσεων που χρησιμοποιήθηκε για να προκύψει η διάρθρωση των διαφόρων ειδών κόστους της HSC δεν παρείχε καμία ένδειξη βάσει της οποίας να μπορούσε να διαφανεί ο τρόπος με τον οποίο είχε υπολογιστεί το όριο ζημίας. Η Ajico υπέβαλε επίσης αυθημερόν τις γραπτές παρατηρήσεις της, συμμεριζόμενη επιπλέον τις παρατηρήσεις της NSC και ζητώντας να τύχει εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.

32 Στις 18 Απριλίου 1991, η Επιτροπή απάντησε στα έγγραφα αυτά τονίζοντας ότι είχε κοινολογήσει όλα τα στοιχεία τα οποία εδικαιούτο να κοινολογήσει. Διευκρίνισε επίσης ότι το κόστος εκκινήσεως της δραστηριότητας είχε αποκλειστεί από τον υπολογισμό, εκτός από δύο στοιχεία που υπόκεινται σε

απόσβεση σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία, και ότι οι αμοιβές δικηγόρου είχαν επίσης τελείως αποκλειστεί από τους υπολογισμούς. Η Επιτροπή τέλος αμφισβήτησε ότι η τιμή αναφοράς είχε διογκωθεί τεχνητά και τόνισε τη σχέση που υφίσταται μεταξύ του κόστους, αφενός, και της ικανότητας εκμεταλλεύσεως και του μεγέθους της εργοστασίου, αφετέρου.

- 33 Με έγγραφο της 7ης Μαΐου 1991, η Επιτροπή εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούσε να δεχθεί τις προτεινόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων.
- 34 Στις 15 Μαΐου 1991, η NSC υπέβαλε στο Συμβούλιο τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου αυτού. Αμφισβήτησε τη συλλογιστική που ακολούθησε η Επιτροπή.
- 35 Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1391/91 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 1991, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ασπαρτάμης, καταγωγής Ιαπωνίας και Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (ΕΕ L 134, σ. 1, στο εξής: κανονισμός του Συμβουλίου ή προσβαλλόμενος κανονισμός), το Συμβούλιο υπέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ 27,21 ECU ανά χιλιόγραμμο επί των εισαγωγών ασπαρτάμης καταγωγής Ιαπωνίας και 25,15 ECU ανά χιλιόγραμμο επί των εισαγωγών που προέρχονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Ο κανονισμός αυτός καταργήθηκε εν συνεχεία με τον κανονισμό (ΕΚ) 1936/95 του Συμβουλίου, της 3ης Αυγούστου 1995 (ΕΕ L 186, σ. 8).

Οι επίμαχοι κανονισμοί αντιντάμπινγκ

1. Γενικά

- 36 Οι επίμαχοι εν προκειμένω κανονισμοί αντιντάμπινγκ επιβάλλουν δασμό αντιντάμπινγκ υπολογιζόμενο βάσει της ζημίας και όχι σύμφωνα με το περιθώριο ντάμπινγκ. Τα κοινοτικά όργανα διαπίστωσαν την ύπαρξη πρακτικών ντάμπινγκ εκ μέρους του Αμερικανού και Ιάπωνα εξαγωγέα. Το περιθώριο ντάμπινγκ υπολογίστηκε με σύγκριση της τιμής στην οποία ο Αμερικανός παρα-

γωγός πωλούσε την ασπαρτάμη στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών με την τιμή στην οποία πωλούσε εντός της Κοινότητας (σημεία 12 έως 32 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής και σημεία 8 έως 25 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού του Συμβουλίου).

2. Κανονισμός της Επιτροπής

37 Κατά την εκτίμηση της ζημίας, η Επιτροπή αναφέρει ότι η κοινοτική αγορά ασπαρτάμης αυξήθηκε κατά 215 % μεταξύ 1986 και 1989 (σημείο 34 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής) και ότι, μολονότι η εμφάνιση της HSC το 1988 είχε ως αποτέλεσμα ο Αμερικανός και ο Ιάπωνας εξαγωγέας να απολέσουν μερίδια της αγοράς, οι εισαγωγές από τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ιαπωνία αυξήθηκαν ωστόσο σε απόλυτους αριθμούς (σημείο 37 των αιτιολογικών σκέψεων). Επιπλέον, η ιαπωνική και η αμερικανική τιμή, που ήταν ήδη χαμηλότερες από την τιμή του κοινοτικού παραγωγού το 1988, μειώθηκαν περαιτέρω (σημείο 39 των αιτιολογικών σκέψεων). Κατά την περίοδο έρευνας, οι τιμές του αμερικανικού και ιαπωνικού προϊόντος ήταν χαμηλότερες από τις τιμές του κοινοτικού παραγωγού (σημείο 40 των αιτιολογικών σκέψεων), αναγκάζοντάς τον να πωλεί σε τιμές κάτω του κόστους και εμποδίζοντάς τον να αυξήσει καταλλήλως την εκμετάλλευση των παραγωγικών ικανοτήτων του, πράγμα το οποίο αύξησε το κόστος παραγωγής ενώ ταυτοχρόνως του προκάλεσε σημαντικές ζημίες (σημείο 45 των αιτιολογικών σκέψεων). Η πτώση των τιμών εισαγωγής της NSAG συνέπεσε με την εμφάνιση του καταγγέλλοντος στην κοινοτική αγορά (ίδιο σημείο). Λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης της κοινοτικής αγοράς ασπαρτάμης, η οποία αναπτύχθηκε σημαντικά, δεν υπήρχε κανένας προφανής λόγος ώστε η NSAG, η οποία ακόμη και μετά το 1987 παρέμεινε ο κατά πολύ σημαντικότερος προμηθευτής ασπαρτάμης στην αγορά της Κοινότητας, να μειώσει τις τιμές της σε επίπεδα μη καλύπτοντα πλέον το κόστος (σημείο 47 των αιτιολογικών σκέψεων). Η απόφαση περί μειώσεως των τιμών σε επίπεδα συνεπαγόμενα ζημίες οφείλεται στην NSAG και στον Αμερικανό και τον Ιάπωνα εξαγωγέα (σημείο 49 των αιτιολογικών σκέψεων). Από την έρευνα δεν προέκυψε κανένας άλλος παράγοντας που να έχει προκαλέσει σημαντική ζημία (σημείο 50 των αιτιολογικών σκέψεων).

38 Ο δασμός αντιντάμπινγκ επιβλήθηκε σε ύψος τέτοιο ώστε να καλύπτεται η διαφορά μεταξύ, αφενός, της ιαπωνικής και αμερικανικής τιμής και, αφετέρου, της κατώτατης τιμής που είναι αναγκαία για να μπορεί η κοινοτική βιομηχανία να καλύπτει το κόστος της και να πραγματοποιεί εύλογο περιθώριο κέρδους (σημείο 63 των αιτιολογικών σκέψεων). Αυτό το περιθώριο

καθορίστηκε στο 8 % του κύκλου εργασιών προ φόρων (σημείο 65 των αιτιολογικών σκέψεων). Η κατώτατη τιμή, αποκαλούμενη «τιμή αναφοράς», συγκρίθηκε με τη μέση σταθμισμένη τιμή εισαγωγής στην Κοινότητα (ίδιο σημείο).

3. Κανονισμός του Συμβουλίου

39 Με τον κανονισμό του περί επιβολής οριστικού δασμού, το Συμβούλιο επιβεβαιώνει ουσιαστικά τις εκτιμήσεις και τα συμπεράσματα της Επιτροπής. Όσον αφορά τον υπολογισμό της τιμής αναφοράς που χρησίμευσε για τον καθορισμό της ζημίας, το Συμβούλιο διευκρινίζει τα εξής (σημείο 44 των αιτιολογικών σκέψεων): «(...) η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη το γεγονός ότι ορισμένες από τις πρώτες ύλες και τις υπηρεσίες αγοράστηκαν από συνδεδεμένη εταιρία και ότι ορισμένα έξοδα δεν αφορούσαν τις πωλήσεις ασπαρτάμης στην Κοινότητα. Τώρα έχουν περιληφθεί τα πραγματικά έξοδα έρευνας και ανάπτυξης, καθώς και τα άμεσα έξοδα πώλησης. Οι προσαρμογές αυτές οδηγούν σε χαμηλότερο κόστος παραγωγής ως βάση υπολογισμού του ποσοστού του δασμού που είναι αναγκαίος για να καταργηθεί η ζημία». Για τον υπολογισμό εύλογου περιθωρίου κέρδους, το Συμβούλιο λαμβάνει υπόψη τα εξής στοιχεία: το γεγονός ότι ο κοινοτικός παραγωγός μόλις ολοκλήρωσε την περίοδο εκκινήσεως, την αβεβαιότητα όσον αφορά την εξέλιξη των μελλοντικών πωλήσεων και τη δυνατότητα ανάπτυξης υποκατάστατων προϊόντων τα οποία θα μπορούσαν να συντομεύσουν τον κύκλο ζωής του σχετικού προϊόντος (σημείο 45 των αιτιολογικών σκέψεων).

40 Όσον αφορά τα δικαιώματα άμυνας των ενδιαφερομένων μερών, το Συμβούλιο τονίζει (σημείο 7 των αιτιολογικών σκέψεων) τα εξής:

«Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη όλες τις μελέτες και παρατηρήσεις σχετικά με τις οποίες είχε υποβληθεί μη σημαντική και μη εμπιστευτική περιλήψη, επειδή με τον τρόπο αυτό τα άλλα μέρη θα είχαν στερηθεί των δικαιωμάτων τους για άμυνα.»

Η ένδικη διαδικασία

- 41 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Σεπτεμβρίου 1991, εκάστη των προσφευγουσών άσκησε προσφυγή κατά του κανονισμού του Συμβουλίου.
- 42 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Φεβρουαρίου 1992, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του καθού. Η αίτηση αυτή έγινε δεκτή με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 1992.
- 43 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 7 Φεβρουαρίου 1992, η HSC, η Toyo Soda Nederland BV και η DSM Aspartaam BV ζήτησαν να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων του καθού. Η αίτηση αυτή αποσύρθηκε στις 21 Ιανουαρίου 1993.
- 44 Με διάταξη της 18ης Απριλίου 1994, το Δικαστήριο παρέπεμψε τις υπό κρίση υποθέσεις ενώπιον του Πρωτοδικείου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4 της αποφάσεως 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993, για την τροποποίηση της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 144, σ. 21), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 94/149/ΕΚΑΧ, ΕΚ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994 (ΕΕ L 66, σ. 29). Οι υποθέσεις πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αντιστοίχως υπό τους αριθμούς T-159/94 (Ajinomoto κατά Συμβουλίου) και T-160/94 (NutraSweet κατά Συμβουλίου) και, στις 2 Ιουνίου 1994, η εκδίκασή τους ανατέθηκε στο πρώτο τμήμα. Δεδομένου ότι ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε εν συνεχεία στο δεύτερο πενταμελές τμήμα, οι υποθέσεις ανατέθηκαν κατά συνέπεια στο τμήμα αυτό.
- 45 Κατόπιν της προσχωρήσεως της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, οι υποθέσεις ανατέθηκαν εκ νέου, στις 23 Ιανουαρίου 1995, στο τρίτο πενταμελές τμήμα και ορίστηκε νέος εισηγητής δικαστής. Δεδομένου ότι ο δικαστής αυτός τοποθετήθηκε εν συνεχεία στο πέμπτο πενταμελές τμήμα, οι υποθέσεις ανατέθηκαν κατά συνέπεια στο τμήμα αυτό.

- 46 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) κίνησε την προφορική διαδικασία. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε στις 22 Ιανουαρίου 1997 τους διαδίκους να απαντήσουν εγγράφως σε διάφορες ερωτήσεις που αφορούν τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ του ντάμπινγκ και της προβαλλομένης ζημίας. Οι προσφεύγουσες εκλήθησαν επίσης να παράσχουν διευκρινίσεις όσον αφορά τον ισχυρισμό τους ότι είχαν υποστεί προσβολή στα δικαιώματα άμυνας. Δεδομένου ότι οι διευκρινίσεις αυτές ήταν σημαντικές και έριχναν νέο φως στις υποθέσεις, το Πρωτοδικείο επέτρεψε στο καθού, με έγγραφο της 24ης Μαρτίου 1997, να υποβάλει στις 9 Απριλίου 1997 παρατηρήσεις επί των διευκρινίσεων αυτών.
- 47 Με διάταξη της 10ης Μαρτίου 1997, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) ένωσε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50 του Κανονισμού Διαδικασίας, τις δύο υποθέσεις προς διενκδλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 48 Οι διάδικοι αγόρευαν και έδωσαν απαντήσεις στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 17ης Απριλίου 1997.

Αιτήματα των διαδίκων

- 49 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει τον κανονισμό του Συμβουλίου στο σύνολό του ή, επικουρικόως, στο μέτρο που έχει εφαρμογή σε κάθε μία από αυτές,
 - να διατάξει την επιστροφή των προσωρινών και οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ που εισπράχθηκαν δυνάμει του κανονισμού της Επιτροπής και του κανονισμού του Συμβουλίου, καθώς και την αποδέσμευση κάθε σχετικής εγγυήσεως,

- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα,
 - να διατάξει οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο κατά την κρίση του μέτρο.
- 50 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει τις προσφυγές,
 - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 51 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει τις προσφυγές.

Επί της ουσίας

I — Συνθετική έκθεση των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως

- 52 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι κοινούς λόγους ακυρώσεως του προσβαλλομένου κανονισμού:
- παράβαση ουσιαστών τύπων, καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', του βασικού κανονισμού, καθόσον τα κοινοτικά όργανα δεν τους παρέσχον εμπροθέσμως επαρκή στοιχεία ώστε να έχουν τη δυνατότητα να υπερασπίσουν τα συμφέροντά τους,
 - παράβαση ουσιαστών τύπων, καθώς και των άρθρων 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, καθόσον τα

κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη στοιχεία που παρέσχε ο κοινοτικός παραγωγός, μολονότι τα στοιχεία αυτά δεν συνοψίζονταν σε μη εμπιστευτικό έγγραφο ούτε συνοδεύονταν από κατάλληλη έκθεση των λόγων για τους οποίους τα στοιχεία αυτά δεν μπορούσαν να συνοψισθούν,

- παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, καθόσον τα κοινοτικά όργανα καθόρισαν την κανονική αξία βάσει των τιμών που ισχύουν στις Ηνωμένες Πολιτείες και προστατεύονται από δίπλωμα ευρεσιτεχνίας,
- παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του άρθρου 4 και του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, καθόσον τα κοινοτικά όργανα αγνόησαν ή ερμήνευσαν εσφαλμένα τα ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων προέκυπτε ότι ο κοινοτικός παραγωγός είχε υποστεί σημαντική ζημία,
- παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, καθόσον τα κοινοτικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη άλλους παράγοντες που προκάλεσαν τη ζημία που υπέστη ο κοινοτικός παραγωγός,
- παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, καθόσον τα κοινοτικά όργανα δεν υπολόγισαν ορθά το ύψος του δασμού που ήταν αναγκαίος για την εξάλειψη της ζημιάς.

53

Στην υπόθεση T-159/94, η προσφεύγουσα Ajinomoto προβάλλει επιπλέον τους δύο ακόλουθους λόγους:

- παράβαση ουσιωδών τύπων και του άρθρου 190 της Συνθήκης, καθόσον τα κοινοτικά όργανα, αφενός, δεν πληροφόρησαν εμπρόθεσμα την προσφεύγουσα ότι θεωρούσαν τη συνεργασία της ανεπαρκή και, αφετέρου, δεν της παρέσχον την ευκαιρία να διατυπώσει συναφώς την άποψή της,
- παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 3 και 6, του βασικού κανονισμού, καθόσον τα κοινοτικά όργανα υπολόγισαν την κανονική αξία της ιαπωνικής ασπαρτάμης βάσει των τιμών που ισχύουν στις Ηνωμένες Πολιτείες.

54 Στην υπόθεση T-160/94, η προσφεύγουσα NutraSweet προβάλλει, πλέον των προαναφερθέντων κοινών λόγων ακυρώσεως, τους δύο ακόλουθους λόγους:

- παράβαση ουσιαστών διαδικαστικών κανόνων, καθώς και του άρθρου 190 της Συνθήκης, καθόσον το καθού παρέλειψε να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους απέρριψε τις αναλήψεις υποχρεώσεων που πρότεινε η NSC,
- προσβολή των δικαιωμάτων που απορρέουν από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας που κατείχε η προσφεύγουσα στις Ηνωμένες Πολιτείες, καθόσον η κανονική αξία καθορίστηκε βάσει των τιμών που χρησιμοποιούσε η προσφεύγουσα στην εσωτερική αγορά της.

55 Το Πρωτοδικείο θα εξετάσει καταρχάς τους λόγους ακυρώσεως που είναι κοινοί στις δύο υποθέσεις.

II — Λόγοι ακυρώσεως κοινοί στις δύο υποθέσεις

56 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει να εξετάσει μαζί τους δύο πρώτους κοινούς λόγους.

Επί των λόγων που αφορούν παράβαση ουσιαστών τύπων, καθώς και των άρθρων 7, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', και 8, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού

A — Επιχειρήματα των διαδίκων

57 Κατά τις προσφεύγουσες, τα κοινοτικά όργανα έχουν την υποχρέωση να πράττουν ό,τι είναι ευλόγως δυνατό για να παρέχουν όσο το δυνατόν περισσότερα στοιχεία στις επιχειρήσεις κατά των οποίων έχει κινηθεί διαδικασία αντιντάμπινγκ.

- 58 Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να οχυρώνονται πίσω από το επιχείρημα ότι οι αιτήσεις των προσφευγουσών δεν περιείχαν επαρκώς συγκριμένες ερωτήσεις. Η άποψη του καθού επιχειρεί να προβάλει ότι η διαδικασία κατέληξε σε μια ατέλειωτη σειρά διαδοχικών ερωτήσεων που ήταν όλο και πιο λεπτομερείς.
- 59 Το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού θα στερούταν κάθε χρησιμότητας σε σχέση με την ίδια διάταξη, στοιχείο β', και θα εμποδιζόταν η άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων αν δεν γινόταν δεκτό ότι η υποχρέωση πληροφόρησης καλύπτει τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζουν τρίτα μέρη προς στήριξη των ισχυρισμών τους, έστω και αν έχουν ελεγχθεί από τα κοινοτικά όργανα.
- 60 Αυτή η υποχρέωση πληροφόρησης που υπέχουν τα κοινοτικά όργανα προϋπάρχει της επιβολής προσωρινών δασμών (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-3187, σκέψη 15· άρθρο 6, παράγραφος 7, του κώδικα αντιντάμπινγκ της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου, στο εξής: GATT). Κατά το παρελθόν, τα κοινοτικά όργανα έχουν επανειλημμένως κοινολογήσει ουσιώδη στοιχεία πριν από την επιβολή τέτοιων δασμών, οπότε να δεσμεύονται ενδεχομένως από την πρακτική αυτή (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 1991, C-16/90, Nölle, Συλλογή 1991, σ. I-5163).
- 61 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', του βασικού κανονισμού και προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, μη παρέχοντάς τους εμπροθέσμως επαρκή στοιχεία όσον αφορά, αφενός, τους ισχυρισμούς και τις αποδείξεις που προσκόμισε η καταγγέλλουσα και, αφετέρου, το υποστατό και την κρισιμότητα των προβαλλομένων γεγονότων και τα αποδεικτικά στοιχεία που έγιναν δεκτά (απόφαση Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα στην προηγούμενη σκέψη, σκέψη 17).
- 62 Πριν από την επιβολή προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ, οι προσφεύγουσες έλαβαν ανεπαρκή στοιχεία (κοινοποίηση της κινήσεως της διαδικασίας, σύνοψη καταγγελίας, μη εμπιστευτικό τμήμα των απαντήσεων που έδωσε ο κοινοτικός παραγωγός στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής) ώστε να μπορούν

να εκθέσουν επωφελώς την άποψή τους όσον αφορά, πρώτον, τον υπολογισμό της τιμής αναφοράς, δεύτερον, τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και, τρίτον, τη φύση και την προέλευση της προβαλλομένης ζημίας. Τούτο δε μολονότι επανειλημμένως επέστησαν την προσοχή της Επιτροπής στο ότι τα στοιχεία ήσαν ανεπαρκή (έγγραφα της 17ης Απριλίου 1990) και στο ότι ήταν αναγκαίο να οργανωθεί μια ακρόαση (έγγραφα της 17ης Απριλίου, της 28ης Ιουνίου και της 8ης Νοεμβρίου 1990).

63 Μετά την έκδοση του κανονισμού της Επιτροπής, στις προσφεύγουσες δεν παρασχέθηκαν παρά ολίγα πρόσθετα στοιχεία, ειδικότερα όσον αφορά τα ουσιώδη σημεία που είναι, στην υπό κρίση υπόθεση, η τιμή αναφοράς και η προβαλλόμενη ζημία.

64 Όσον αφορά την τιμή αναφοράς, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι τα κοινοτικά όργανα θα μπορούσαν να παράσχουν λεπτομερέστερη ανάλυση των στοιχείων που περιλαμβάνονται σ' αυτήν, καθώς και μικρότερες αποκλίσεις, εφόσον η τιμή αυτή αναφοράς δεν υπολογίστηκε βάσει του πραγματικού κόστους της HSC αλλά βάσει του υποθετικού κόστους σε περίπτωση πλήρους εκμεταλλεύσεως των παραγωγικών της ικανοτήτων.

65 Μολονότι η τιμή αναφοράς τροποποιήθηκε δύο φορές χωρίς να διατυπωθεί κανένας σχετικός λόγος, τα κοινοτικά όργανα δεν παρέσχον την παραμικρή ενδιαφέρουσα εξήγηση όσον αφορά τις βασικές παραδοχές και τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν ιδίως για:

— να καθοριστεί η παραγωγική ικανότητα του κοινοτικού παραγωγού και ο συντελεστής χρησιμοποίησεως της ικανότητας αυτής,

— να αποδειχθεί ότι ο κοινοτικός παραγωγός, μολονότι βαρυνόταν από σημαντικά χρέη, θα μπορούσε να επιτύχει χρηματοοικονομική ισορροπία και να έχει κέρδος 8 % σε λιγότερο από 18 μήνες από την έναρξη της παραγωγής,

— να καταλογιστούν οι επιδοτήσεις που καταβλήθηκαν στον κοινοτικό παραγωγό,

— να υπολογιστεί η απόσβεση του εργοστασίου, των κτιρίων και του εξοπλισμού που χρησιμοποιεί ο κοινοτικός παραγωγός και, ειδικότερα, να γίνει δεκτή δεκαετής περίοδος αποσβέσεως,

— να αποσβεστεί ή να αποκλειστεί το έκτακτο κόστος εκκίνησης της δραστηριότητας (μόνο μετά την πάροδο της προθεσμίας για την κατάθεση παρατηρήσεων πληροφορήθηκαν οι προσφεύγουσες, με έγγραφο της 18ης Απριλίου 1991, ότι το κόστος εκκίνησης της δραστηριότητας είχε αποκλειστεί από την τιμή αναφοράς εκτός από δύο στοιχεία, τα οποία εξάλλου δεν διευκρινίστηκαν).

66 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν επίσης στα κοινοτικά όργανα ότι δεν διευκρίνισαν:

— το είδος του κόστους χρηματοδότησεως που ελήφθη υπόψη και την κατανομή του,

— τη σπουδαιότητα των δανείων σε σχέση με τα ίδια κεφάλαια,

— τα στοιχεία των εξόδων πωλήσεως, των γενικών εξόδων και των διοικητικών δαπανών, καθώς και τις επενδύσεις τις οποίες αφορούσε το χρηματοοικονομικό κόστος, ενώ η σύνθεση των γενικών εξόδων, των διοικητικών δαπανών και των αμέσων εξόδων πωλήσεως εξαρτάται από το ακολουθούμενο σύστημα λογιστικής και την προοπτική με βάση την οποία πραγματοποιείται ο υπολογισμός,

— την αναλογία των πρώτων υλών που αγοράστηκαν από συνδεδεμένες εταιρίες, πράγμα το οποίο αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για να καθοριστεί σε ποιο βαθμό η τιμή αναφοράς είχε υπολογιστεί βάσει των τιμών της αγοράς,

— σε ποιο βαθμό είχαν ληφθεί υπόψη οι δαπάνες αναπτύξεως της αγοράς που πραγματοποίησε η NSAG, από τις οποίες είχε ωφεληθεί και ο κοινοτικός παραγωγός,

— το ποσοστό των γενικών εξόδων που καταβλήθηκαν από τον κοινοτικό παραγωγό στη DSM.

- 67 Τα κοινοτικά όργανα δεν εξήγησαν για ποιο λόγο μια πληρέστερη κοινολόγηση των μεθόδων της Επιτροπής μπορούσε να βλάψει τις επιχειρηματικές υποθέσεις του κοινοτικού παραγωγού και, ειδικότερα, γιατί δεν μπόρεσαν να χρησιμοποιηθούν μικρότερες αποκλίσεις και γιατί δεν μπορούσε να γνωστοποιηθεί ο επιμερισμός του χρηματοοικονομικού κόστους, τουλάχιστον υπό τη μορφή ποσοτού επί τοις εκατό.
- 68 Όσον αφορά τη ζημία που προκλήθηκε στον κοινοτικό παραγωγό, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στα κοινοτικά όργανα ότι δεν ανέφεραν επαρκώς κατά νόμο τη βάση του συμπεράσματός τους ότι από την έρευνα δεν προέκυψε η ύπαρξη κανενός άλλου παράγοντα ζημίας, πέραν των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, ο οποίος να μπορεί να έχει συντελέσει στην πρόκληση της ζημίας, μολονότι ο κοινοτικός παραγωγός άρχισε νέα διεύδυση σε μια αγορά στην οποία επικρατούσε σκληρός ανταγωνισμός και όπου οι τιμές είχαν αρχίσει να μειώνονται πολύ πριν από την εμφάνισή του και μολονότι βαρυνόταν με σημαντικά χρέη και το κόστος της παραγωγής του ήταν σχεδόν διπλάσιο από εκείνο των προσφευγουσών.
- 69 Επιπλέον, τα κοινοτικά όργανα δεν αποκάλυψαν τους λόγους για τους οποίους συσχέτισαν την πτώση των τιμών της ασπαρτάμης εντός της Κοινότητας με την έναρξη της παραγωγής του κοινοτικού παραγωγού, μολονότι τους είχαν προσκομιστεί αποδείξεις ότι οι τιμές μειώνονταν σταθερά από το 1983.
- 70 Ομοίως, δεν αποκάλυψαν πού βασίζονται την άποψή τους ότι ο κοινοτικός παραγωγός είχε αποκτήσει σχετικά μικρό μερίδιο της αγοράς, ενώ από τη μη εμπιστευτική σύνοψη της καταγγελίας προέκυπτε ότι, 18 μήνες μετά την εκκίνηση της παραγωγής, ο κοινοτικός παραγωγός είχε κερδίσει σημαντικό μερίδιο της αγοράς.
- 71 Τα κοινοτικά όργανα προσέβαλαν επίσης το δικαίωμα των προσφευγουσών για νόμιμη εκτίμηση των αποδείξεων, το οποίο καθιερώθηκε με την απόφαση Nölle, που παρατίθεται ανωτέρω στη σκέψη 60.

- 72 Οι προσφεύγουσες καταλήγουν ότι τα στοιχεία που τους κοινοποίησαν τα κοινοτικά όργανα δεν τους επέτρεψαν να εντοπίσουν τα ενδεχόμενα σφάλματα που υπάρχουν στην ανάλυση της Επιτροπής και να σχηματίσουν άποψη σχετικά με τα δεδομένα στα οποία τα όργανα αυτά είχαν στηρίξει τα συμπεράσματά τους.
- 73 Τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούσαν να οχυρωθούν πίσω από την υποχρέωση τηρήσεως του απορρήτου των εμπιστευτικών στοιχείων, μέχρι σημείου να καταστήσουν άνευ περιεχομένου το δικαίωμα πληροφορήσεως των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων (απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 1985, 264/82, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 849, σκέψη 29).
- 74 Τα κοινοτικά όργανα, για να λύσουν τη σύγκρουση μεταξύ των δικαιωμάτων του προσώπου που υπόκειται σε διαδικασία έρευνας και του δικαιώματος του καταγγέλλοντος για διαφύλαξη του απορρήτου των επιχειρηματικών του υποθέσεων και για να τηρήσουν τις αρχές που καθιερώθηκαν με τις αποφάσεις Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, προπαρατεθείσα στην προηγούμενη σκέψη, και Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 60, όφειλαν να απαιτήσουν κατάλληλες μη εμπιστευτικές συνόψεις, στις οποίες τα απόρρητα στοιχεία θα περιορίζονταν στο απολύτως ελάχιστο. Αν ένα στοιχείο είναι σημαντικό για την άμυνα εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η έρευνα, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν να το λάβουν υπόψη, παρά μόνον αν ο καταγγέλλων δεχθεί να το δημοσιοποιήσει.
- 75 Οι προσφεύγουσες αναφέρουν τη νομολογία, σύμφωνα με την οποία, στο δίκαιο του ανταγωνισμού, η κοινοτική αρχή δεν μπορεί να κάνει δεκτά εις βάρος της εμπλεκόμενης επιχειρήσεως γεγονότα, περιστάσεις ή έγγραφα τα οποία φρονεί ότι δεν μπορεί να κοινολογήσει, αν αυτή η άρνηση κοινολόγησεως επηρεάζει τη δυνατότητα της εν λόγω επιχειρήσεως να γνωστοποιήσει επωφελώς την άποψή της όσον αφορά το υποστατό ή τη σημασία των περιστάσεων αυτών, τα έγγραφα αυτά ή και τα συμπεράσματα που συνάγει η Επιτροπή από αυτά (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 1979, 85/76, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 215, 224, της 25ης Οκτωβρίου 1983, 107/82, AEG κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3151, 3192, και της 17ης Ιανουαρίου 1984, 43/82 και 63/82, VBVB και VBBB κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 19 και 60). Για να έχουν όμως κάποιον νόημα οι κανόνες που τέθηκαν με τις προαναφερθείσες αποφάσεις Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής και Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, είναι αναγκαίο η απαγόρευση αυτή να εφαρμόζεται και στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

- 76 Τα θεσμικά όργανα οφείλουν επίσης, όταν αντιτάσσουν το επιχείρημα της υποχρέωσης τηρήσεως του απορρήτου, να εκθέτουν τους λόγους για τους οποίους τα αιτούμενα στοιχεία είναι εμπιστευτικά και δεν μπορούν να περιληφθούν σε μη εμπιστευτικές συνόψεις.
- 77 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν κατ' ανάγκη σε ορισμένους ή και σε όλους τους ισχυρισμούς του κοινοτικού παραγωγού, έστω κατά τρόπο έμμεσο, έχοντας κατευθύνει την έρευνα σύμφωνα με τα στοιχεία που αυτός τους κοινοποίησε. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι ήταν αδύνατο, λόγω της υποχρέωσης εμπιστευτικού χειρισμού των στοιχείων, να παρασχεθεί επαρκής σύνοψη των γεγονότων και των περιστάσεων που προέβλεπε ο κοινοτικός παραγωγός, τα κοινοτικά όργανα θα έπρεπε να μη χρησιμοποιήσουν τα στοιχεία αυτά ή άλλα στοιχεία στηριζόμενα σ' αυτά για να βασίσουν την απόφασή τους.
- 78 Εν πάση περιπτώσει, θα ήταν δυνατό να λυθεί η σύγκρουση μεταξύ του δικαιώματος επί της προσβάσεως στον φάκελο και της υποχρέωσης τηρήσεως του απορρήτου με προσφυγή σε μια διαδικασία όπως η αμερικανική «administration protective order» ή σε ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα για τη σύνταξη μη εμπιστευτικής συνόψεως.
- 79 Δεδομένου ότι δεν παρασχέθηκε στις προσφεύγουσες η δυνατότητα να διατυπώσουν λυσιτελώς την άποψή τους επί των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η HSC, επί των οποίων στηρίζονται οι κανονισμοί της Επιτροπής και του Συμβουλίου, οι κανονισμοί αυτοί εκδόθηκαν κατά παράβαση ουσιωδών διαδικαστικών κανόνων του κοινοτικού δικαίου. Επομένως, τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού του Συμβουλίου πρέπει να ακυρωθούν.
- 80 Το καθού και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη των προβαλλομένων λόγων, υποστηρίζοντας κατ' ουσίαν ότι τα κοινοτικά όργανα εξεπλήρωσαν τις υποχρεώσεις πληροφορήσεως που υπέχουν έναντι των προσφευγουσών, λαμβανομένου υπόψη, αφενός, ότι οι αιτήσεις πληροφορήσεως που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες ήσαν γενικού χαρακτήρα και, αφετέρου, ότι τα κοινοτικά όργανα έχουν την υποχρέωση να τηρούν απόρρητα τα εμπιστευτικά στοιχεία που αφορούν τον κοινοτικό παραγωγό.

B — Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 81 Η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας αποτελεί θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου. Στον τομέα της άμυνας κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, τα δικαιώματα αυτά διευκρινίζονται στο άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 4, του βασικού κανονισμού.
- 82 Ειδικότερα, το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', ορίζει τα εξής:
- «α) Ο καταγγέλλων και οι γνωστοί ως ενδιαφερόμενοι εισαγωγείς και εξαγωγείς (...) μπορούν να λαμβάνουν γνώση όλων των πληροφοριών που έχουν παρασχεθεί στην Επιτροπή (...) εφόσον οι πληροφορίες αυτές έχουν σχέση με την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, δεν είναι εμπιστευτικές κατά την έννοια του άρθρου 8 και χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή στην έρευνα (...).
- β) Οι εξαγωγείς και εισαγωγείς του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας (...) μπορούν να ζητούν να ενημερώνονται για τα κύρια γεγονότα και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων προβλέπεται να διατυπωθεί σύσταση για την επιβολή οριστικών δασμών (...).»
- 83 Αυτά τα δικαιώματα στην πληροφόρηση πρέπει να συμβιβάζονται με την υποχρέωση των κοινοτικών οργάνων να τηρούν το επιχειρηματικό απόρρητο. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να έχει παρασχεθεί στους ενδιαφερομένους, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η δυνατότητα να γνωστοποιήσουν επωφελώς την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και το λυσιτελές των προβαλλομένων γεγονότων και περιστάσεων και σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της για την ύπαρξη ντάμπινγκ και της εντεύθεν ζημίας (απόφαση Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 60, σκέψη 17), το αργότερο κατά τη διαδικασία εκδόσεως του κανονισμού του Συμβουλίου (βλ. κατωτέρω σκέψη 87). Στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως στρεφόμενης κατά κανονισμού αντιντάμπινγκ του Συμβουλίου, ο δικαστικός έλεγχος μπορεί να επεκταθεί στα στοιχεία του κανονισμού της Επιτροπής καθώς και στη σχετική διαδικασία, στο μέτρο που ο κανονισμός του Συμβουλίου αναφέρεται σ' αυτά.

84 Προτού εξεταστεί αν τα κοινοτικά όργανα στάθμισαν ορθώς τις επιταγές της τήρησης του απορρήτου και όσα επιβάλλει ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας και η τήρηση των άρθρων 7, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', και 8 του βασικού κανονισμού, πρέπει, αφενός, να διευκρινιστεί το πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως με την υπενθύμιση των ιδιομορφιών της σχετικής αγοράς και, αφετέρου, να συναχθούν οι συνέπειες των ιδιομορφιών αυτών.

1. Επί των ιδιομορφιών της σχετικής αγοράς και των συνεπειών τους

85 Κατά την περίοδο έρευνας, η αγορά της ασπαρτάμης παρουσίαζε εξαιρετικές ιδιομορφίες. Πρώτον, δεν υπήρχαν σε παγκόσμιο επίπεδο παρά μόνο μερικοί προμηθευτές ασπαρτάμης: αφενός, οι δύο προσφεύγουσες, που ήσαν κατά πολύ οι σημαντικότεροι και, αφετέρου, ο κοινοτικός παραγωγός HSC. Οι προσφεύγουσες συνεργάζονταν πολύ στενά, πραγματοποιώντας σχεδόν όλες τις πωλήσεις τους εντός της Κοινότητας μέσω της κοινής επιχειρήσεως του NSAG. Δεύτερον, δεδομένου ότι η ασπαρτάμη που παράγεται από τους διάφορους παραγωγούς είναι ένα και το αυτό προϊόν, η άσκηση του ανταγωνισμού στηριζόταν βασικά στις τιμές.

86 Από τις ιδιομορφίες αυτές προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες δεν μπορούσαν παρά να έχουν άριστη γνώση της αγοράς, η οποία τους επέτρεπε, από περιορισμένα πληροφοριακά στοιχεία, να συναγάγουν συμπεράσματα σχετικά με την κατάσταση του κοινοτικού παραγωγού, σε τέτοιο μάλιστα σημείο ώστε, λίγο μετά την έναρξη της έρευνας, διέθεταν μέσω της NSAG μια ανάλυση της McKinsey που εκτιμούσε τα στοιχεία και τη διάρθρωση του κόστους παραγωγής της HSC (βλ. ανωτέρω σκέψη 9). Υπό τις συνθήκες αυτές, τα κοινοτικά όργανα όφειλαν να είναι ιδιαίτερα προσεκτικά ώστε να μην κοινολογήσουν πληροφορίες που θα παρείχαν τη δυνατότητα στις προσφεύγουσες να συναγάγουν ευαίσθητα από εμπορικής απόψεως στοιχεία, δυνάμενα να θέσουν σε κίνδυνο τον κοινοτικό παραγωγό. Εξάλλου, τόσο ο κοινοτικός παραγωγός όσο και οι προσφεύγουσες τόνισαν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των παρεχομένων στοιχείων.

2. Επί της προβαλλομένης ανεπάρκειας των παρασχεθέντων στοιχείων πριν από την επιβολή οριστικών δασμών

87 Ακόμη και αν υποθεθεί, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, ότι η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας επιβάλλει την πληροφόρηση των εξαγωγέων σχετικά με τα κύρια γεγονότα και εκτιμήσεις βάσει των οποίων εξετάζεται το ενδεχόμενο επιβολής προσωρινών δασμών, ο μη σεβασμός των δικαιωμάτων αυτών δεν μπορεί, αφεαυτού, να καταστήσει πλημμελή τον κανονισμό περί επιβολής των οριστικών δασμών. Δεδομένου ότι ένας τέτοιος κανονισμός είναι διαφορετικός από τον κανονισμό περί επιβολής προσωρινών δασμών, έστω και αν συνδέεται με αυτόν μέχρι σημείου να τον υποκαθιστά υπό ορισμένες προϋποθέσεις (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, 56/85, Brother Industries κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 5655, σκέψη 6, και 294/86 και 77/87, Technointorg κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 6077, σκέψη 12, και της 11ης Ιουλίου 1990, C-305/86 και C-160/87, Neotype Techmashexport κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, σ. I-2945, σκέψη 13· διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1996, T-208/95, Miwon κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-635, σκέψη 20), το κύρος του πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τους κανόνες που ισχύουν κατά την έκδοσή του. Εφόσον κατά τη διαδικασία εκδόσεως κανονισμού επιβάλλοντος οριστικό δασμό διορθώθηκε ένα ελάττωμα που είχε καταστήσει πλημμελή τη διαδικασία εκδόσεως του αντίστοιχου κανονισμού περί επιβολής προσωρινού δασμού, η έλλειψη νομιμότητας του τελευταίου αυτού κανονισμού δεν συνεπάγεται την έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού περί επιβολής του οριστικού δασμού. Μόνο στην περίπτωση κατά την οποία δεν διορθώθηκε το ελάττωμα αυτό και ο κανονισμός περί επιβολής οριστικού δασμού παραπέμπει στον κανονισμό περί θεσπίσεως προσωρινού δασμού, η έλλειψη νομιμότητας του δεύτερου συνεπάγεται την έλλειψη νομιμότητας του πρώτου.

88 Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, πρέπει να εξεταστεί αν τα δικαιώματα άμυνας των εμπλεκόμενων μερών έγιναν σεβαστά στο πλαίσιο της διαδικασίας καταρτίσεως του προβαλλομένου κανονισμού, ο οποίος επέβαλε οριστικό δασμό και διέταξε την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών.

3. Επί της προβαλλομένης ανεπάρκειας των παρασχεθέντων (από την HSC) πληροφοριακών στοιχείων, από την άποψη του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού

89 Το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι ο καταγγέλλων και οι γνωστοί ως ενδιαφερόμενοι εισαγωγείς και εξαγω-

γείς μπορούν να λαμβάνουν γνώση όλων των πληροφοριών που έχουν παρασχεθεί στην Επιτροπή από τα συμμετέχοντα στην έρευνα μέρη, εκτός από τα εσωτερικά έγγραφα που έχουν συνταχθεί από τις αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών της, εφόσον οι πληροφορίες αυτές, πρώτον, έχουν σχέση με την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, δεύτερον, δεν είναι εμπιστευτικές κατά την έννοια του άρθρου 8, τρίτον, χρησιμοποιήθηκαν από την Επιτροπή στην έρευνα και, τέταρτον, έχει υποβληθεί σχετική έγγραφη αίτηση κοινοποίησης από το πρόσωπο που επιθυμεί να λάβει γνώση των πληροφοριών αυτών.

90 Το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι το Συμβούλιο, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη, καθώς και οι υπάλληλοί τους, δεν κοινολογούν τις πληροφορίες που συλλέγουν κατ' εφαρμογήν του παρόντος κανονισμού και που, κατόπιν αιτήσεως του προσώπου που τις παρέχει, έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα, εκτός εάν υπάρχει ρητή εξουσιοδότηση εκ μέρους του προσώπου αυτού. Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', κάθε αίτηση για εμπιστευτική μεταχείριση αναφέρει τους λόγους για τους οποίους η πληροφορία είναι εμπιστευτική. Πρέπει επίσης να συνοδεύεται από μη εμπιστευτική περίληψη της πληροφορίας ή από έκθεση των λόγων για τους οποίους η πληροφορία δεν μπορεί να δοθεί περιληπτικά. Το άρθρο 8, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, προβλέπει ότι η πληροφορία μπορεί να μη λαμβάνεται υπόψη από τα κοινοτικά όργανα όταν ο παρέχων την πληροφορία αυτή δεν θέλει να υποβάλει μη εμπιστευτική περίληψη, μολοντί η πληροφορία αυτή μπορεί να συνοψιστεί. Ωστόσο, το άρθρο αυτό δεν υποχρεώνει τα κοινοτικά όργανα να μη τη λαμβάνουν υπόψη.

91 Εν προκειμένω, η καταγγέλλουσα παρέσχε μη εμπιστευτικές περιλήψεις, τις οποίες η Επιτροπή διαβίβασε στις προσφεύγουσες. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι, όπως ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, το περιεχόμενο των περιλήψεων αυτών ήταν ανεπαρκές, τα κοινοτικά όργανα δεν ήταν ωστόσο υποχρεωμένα, αλλ' είχαν απλώς το δικαίωμα να μη το λάβουν υπόψη. Ωστόσο, τα κοινοτικά όργανα είχαν την υποχρέωση να παράσχουν τη δυνατότητα στις προσφεύγουσες, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, να γνωστοποιήσουν επωφελώς την άποψή τους όσον αφορά το υποστατό και τη λυσιτέλεια των προβαλλομένων γεγονότων και περιστάσεων και τα αποδεικτικά στοιχεία που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της περί υπάρξεως πρακτικής ντάμπινγκ και ζημίας. Πρέπει επομένως να εξεταστεί αν τα κοινοτικά όργανα εκπλήρωσαν την υποχρέωση αυτή.

4. Επί της προβαλλομένης ανεπάρκειας των παρασχεθέντων πληροφοριακών στοιχείων, από την άποψη του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού

α) Προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών

92 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', σημείο i, του βασικού κανονισμού, οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται βάσει του ίδιου άρθρου, στοιχείο β', πρέπει να υποβάλλονται εγγράφως και να ορίζουν τα ειδικά σημεία ως προς τα οποία ζητείται ενημέρωση.

93 Το αν οι πληροφορίες που παρέσχον τα κοινοτικά όργανα είναι ή όχι επαρκείς πρέπει να εκτιμάται βάσει του βαθμού ειδικεύσεως των αιτουμένων πληροφοριών.

β) Εξέταση των αιτήσεων παροχής πληροφοριών που υποβλήθηκαν στη συγκεκριμένη περίπτωση και των πληροφοριακών στοιχείων που παρασχεθήκαν από τα κοινοτικά όργανα

i) Γενικές αιτήσεις παροχής πληροφοριών

94 Οι προσφεύγουσες διαμαρτυρήθηκαν επανειλημμένως ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που τους είχαν κοινοποιηθεί ήσαν ανεπαρκή, περιοριζόμενες να ζητούν γενικώς να πληροφορηθούν για τα κύρια γεγονότα και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων η Επιτροπή προετίθετο να διατυπώσει σύσταση για την επιβολή δασμών (βλ. ανωτέρω σκέψεις 8, 16 και 31).

95 Η Επιτροπή απάντησε σ' αυτές τις γενικές αιτήσεις παροχής πληροφοριών με έγγραφο της 22ας Μαρτίου 1991 (βλ. ανωτέρω σκέψη 25). Δεδομένης της γενικότητας των αιτήσεων αυτών, το εν λόγω έγγραφο και τα παραρτήματά του πληρούσαν τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού. Περιείχαν πληροφορίες επαρκώς διεξοδικές ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στις προσφεύγουσες να γνωστοποιούν επωφελώς

την άποψή τους όσον αφορά το υποστατό και τη λυσιτέλεια των προβαλλομένων γεγονότων και περιστάσεων και τα αποδεικτικά στοιχεία που έλαβε υπόψη η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της περί υπάρξεως πρακτικής ντάμπινγκ και ζημιάς.

ii) Αιτήσεις παροχής πληροφοριών επί ειδικών σημείων

Αιτιάσεις σχετικές με τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών που υποβλήθηκαν με έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 1990

⁹⁶ Με έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 1990, η NSC υπέβαλε επίσης συγκεκριμένα ερωτήματα σχετικά με την τιμή αναφοράς. Εν συνεχεία, όχι μόνον η NSC, αλλά και η Ajico, η οποία ωστόσο δεν είχε ρητώς συμμετάσχει στην ενέργεια της NSC, αναφέρθηκαν στο έγγραφο αυτό καλώντας την Επιτροπή να διευκρινίσει ενδεχομένως κάποιες από τις απαντήσεις της στο έγγραφο αυτό. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, οι προσφεύγουσες δεν ανέφεραν ως προς τι ήσαν ανεπαρκή τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχον τα κοινοτικά όργανα ούτε διευκρίνισαν τα συγκεκριμένα σημεία επί των οποίων θα επιθυμούσαν πρόσθετη πληροφόρηση.

⁹⁷ Η Επιτροπή απάντησε σ' αυτές τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών με έγγραφο της 18ης Δεκεμβρίου 1990 (βλ. ανωτέρω σκέψη 15). Πρέπει να εξεταστεί αν οι απαντήσεις που έδωσε η Επιτροπή ήταν επαρκείς ώστε να δοθεί η δυνατότητα στις προσφεύγουσες να αμυνθούν αποτελεσματικά. Το Πρωτοδικείο θα εξετάσει τις απαντήσεις αυτές περιοριζόμενο στα σημεία για τα οποία έχουν διατυπωθεί επικρίσεις από τις προσφεύγουσες.

— Συντελεστής χρησιμοποίησεως των παραγωγικών ικανοτήτων (βλ. ανωτέρω σκέψη 65, πρώτη περίπτωση)

⁹⁸ Οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να προσάπτουν στα κοινοτικά όργανα ότι δεν έδωσαν εξηγήσεις όσον αφορά τις βασικές παραδοχές και τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για να καθοριστούν οι παραγωγικές ικανότητες του κοινοτικού παραγωγού, εφόσον δεν ζήτησαν πληροφοριακά στοιχεία επί του

σημείου αυτού. Πράγματι, η αίτηση παροχής πληροφοριών που υπέβαλαν αφορούσε τον συντελεστή της χρησιμοποίησης των παραγωγικών ικανοτήτων ο οποίος έγινε δεκτός για να καθοριστεί η τιμή αναφοράς. Επί του σημείου αυτού, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να προσάπτουν στα κοινοτικά όργανα ότι δεν διευκρίνισαν αν ο συντελεστής αυτός αντιστοιχούσε στον πραγματικό συντελεστή που παρατηρήθηκε κατά το τέλος της περιόδου έρευνας ή στον μέσο συντελεστή χρησιμοποίησης. Συγκεκριμένα, η NSC, με το έγγραφό της 14ης Δεκεμβρίου 1990, ζήτησε το στοιχείο αυτό μόνον εφόσον, για λόγους εμπιστευτικότητας, δεν θα μπορούσε να αναφερθεί κάποιο ποσοστό. Εφόσον η Επιτροπή διευκρίνισε ότι στηρίχθηκε στην παραδοχή πλήρους χρησιμοποίησης των παραγωγικών ικανοτήτων, δηλαδή σ' έναν συντελεστή 100%, δεν όφειλε να απαντήσει στο ερώτημα που τέθηκε επικουρικώς. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν ζήτησαν καμία σχετική πρόσθετη διευκρίνιση κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή απάντησε πλήρως στο ερώτημα που έθεσε η NSC. Εξάλλου, δεδομένου ότι δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στην παραδοχή μέγιστης χρησιμοποίησης των παραγωγικών ικανοτήτων που υπολογίστηκαν κατά το τέλος της περιόδου έρευνας, δηλαδή στην πλέον ευνοϊκή για τις προσφεύγουσες παραδοχή, ενδεχόμενες πρόσθετες παρατηρήσεις εκ μέρους των προσφευγουσών δεν θα είχαν καμία επίπτωση στον συντελεστή που έγινε δεκτός.

— Η περίοδος που έγινε δεκτή για να επιτευχθεί η χρηματοοικονομική ισορροπία και να πραγματοποιηθεί ένα περιθώριο κέρδους 8 % (βλ. ανωτέρω σκέψη 65, δεύτερη περίπτωση)

- ⁹⁹ Πέραν της απαντήσεως την οποία έδωσε με το από 18 Δεκεμβρίου 1990 έγγραφό της (βλ. ανωτέρω σκέψη 15), η Επιτροπή ανέφερε με το έγγραφο κοινολογήσεως της 22ας Μαρτίου 1991 (βλ. ανωτέρω σκέψη 25) ότι ήταν σημαντικό οι δασμοί που επρόκειτο να επιβληθούν να καλύπτουν τη διαφορά μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της τιμής αναφοράς που συνίσταται στην κατώτατη τιμή που είναι αναγκαία για να μπορεί η κοινοτική βιομηχανία να καλύπτει το κόστος της και να πραγματοποιεί ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. Η Επιτροπή, προκειμένου να εκτιμήσει αυτό το περιθώριο κέρδους, διευκρίνισε ότι είχε λάβει υπόψη, πρώτον, το γεγονός ότι ο κοινοτικός παραγωγός μόλις είχε ολοκληρώσει την περίοδο εκκινήσεως, δεύτερον, την αβεβαιότητα όσον αφορά την εξέλιξη των μελλοντικών πωλήσεων, που θα μπορούσε να

είναι ευνοϊκή όπως στις Ηνωμένες Πολιτείες, που θα μπορούσε επίσης όμως να είναι αρνητική, και, τρίτον, τη δυνατότητα ανάπτυξης υποκατάστατων προϊόντων τα οποία θα μπορούσαν να συντομεύσουν τον κύκλο ζωής της αспаρτάμη.

- 100 Τα στοιχεία αυτά περιέχουν επαρκείς ενδείξεις σχετικά με τα κύρια γεγονότα και εκτιμήσεις όσον αφορά την εξεταζόμενη αίτηση παροχής πληροφοριών.
- 101 Εξάλλου, με το από 2 Απριλίου 1991 έγγραφό της, η NSC διατύπωσε την άποψή της επί του ζητήματος και ήταν επομένως σε θέση να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματα άμυνας (βλ. ανωτέρω σκέψη 31).

— Συνεκτίμηση των καταβληθεισών στον κοινοτικό παραγωγό επιδοτήσεων και συμβατό τους προς τη Συνθήκη (βλ. ανωτέρω σκέψη 65, τρίτη περίπτωση)

- 102 Με το από 18 Δεκεμβρίου 1990 έγγραφό της, η Επιτροπή ανέφερε ότι έλαβε υπόψη τις επιδοτήσεις που καταβλήθηκαν στον κοινοτικό παραγωγό για να καθορίσει την τιμή αναφοράς, χωρίς ωστόσο να αποφανθεί επί του συμβατού τους προς τη Συνθήκη.
- 103 Οι προσφεύγουσες δεν ανέφεραν τον λόγο για τον οποίο το ενδεχομένως ασύμβατο των επιδοτήσεων που καταβλήθηκαν στον κοινοτικό παραγωγό θα μπορούσε να οδηγήσει σε λιγότερο υψηλό δασμό αντιντάμπινγκ.
- 104 Επομένως, η μη ρητή ενημέρωση της Επιτροπής επί του σημείου αυτού δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια την ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού.

— Ποσοστό των γενικών εξόδων που περιλαμβάνονται στην τιμή αναφοράς και που καταβλήθηκαν στη συνδεδεμένη εταιρία DSM (βλ. ανωτέρω σκέψη 66, έκτη περίπτωση)

105 Στην από 18 Δεκεμβρίου 1990 απάντησή της, η Επιτροπή περιορίστηκε να επιβεβαιώσει ότι η HSC είχε συμμετάσχει στα γενικά έξοδα της DSM και να υποστηρίξει ότι δεν ήταν προς το συμφέρον του άλλου μετόχου της HSC να διογκώσει τεχνητά τα έξοδα αυτά.

106 Μολονότι η απάντηση που έδωσε η Επιτροπή δεν απαντά σαφώς στο υποβληθέν ερώτημα, επιβάλλεται ωστόσο η διαπίστωση ότι η κοινολόγηση του ποσοστού δεν θα είχε επιτρέψει στην NSC να υπερασπίσει καλύτερα τα συμφέροντά της. Πράγματι, η πληροφορία αυτή δεν θα της είχε δώσει τη δυνατότητα να αποφανθεί επί του ευλόγου ή μη των γενικών εξόδων, εκτός και αν κοινολογούνταν και οι λεπτομέρειες των εξόδων αυτών. Τα γενικά έξοδα όμως του κοινοτικού παραγωγού, που αποτελούν ένα από τα στοιχεία του κόστους παραγωγής, είναι εμπιστευτικά στοιχεία τα οποία δεν μπορούσαν να της διαβιβαστούν (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, 250/85, Brother Industries κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5683, σκέψη 34). Κατά συνέπεια, καλώς η Επιτροπή δεν παρέσχε περισσότερες πληροφορίες επί του συγκεκριμένου σημείου.

— Οι προσπάθειες προαγωγής τις οποίες κατέβαλε η NSAG (βλ. ανωτέρω σκέψη 66, πέμπτη περίπτωση)

107 Στο ερώτημα αν είχε ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η HSC είχε επωφεληθεί από τις προσπάθειες αναπτύξεως της αγοράς που κατέβαλε η NSAG, η Επιτροπή απάντησε με το από 18 Δεκεμβρίου 1990 έγγραφό της ότι η αίτηση αυτή της φαινόταν ασαφής και ζήτησε διευκρινίσεις από την NSC. Δεδομένου ότι αυτή δεν της παρέσχε τις διευκρινίσεις αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στα κοινοτικά όργανα ότι δεν απάντησαν πιο διεξοδικά στο ερώτημα αυτό.

Οι αιτιάσεις σχετικά με άλλα ειδικά σημεία

— Λεπτομερής σύνθεση της τιμής αναφοράς

108 Πρέπει εκ προοιμίου να τονιστεί ότι η τιμή αναφοράς που χρησίμευσε για τον καθορισμό του ύψους του δασμού υπολογίστηκε σε μεγάλο βαθμό βάσει του κόστους παραγωγής του κοινοτικού παραγωγού. Αυτά όμως τα στοιχεία είναι εμπιστευτικά (απόφαση Brother Industries κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 106, σκέψη 34).

109 Κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, οι προσφεύγουσες διαμαρτυρήθηκαν απλώς για το ότι η διάρθρωση των διαφόρων ειδών κόστους που περιλαμβάνονται στην τιμή αναφοράς, όπως αυτή προκύπτει από το παράρτημα 3 του εγγράφου της Επιτροπής της 22ας Μαρτίου 1991 (βλ. ανωτέρω σκέψη 25), περιείχε ανεπαρκείς πληροφορίες όσον αφορά τα στοιχεία της τιμής αναφοράς. Αυτή η γενική μομφή και η παρατήρηση ότι η Επιτροπή δεν είχε κοινολογήσει σημαντικά αριθμητικά ή πραγματικά στοιχεία όσον αφορά το περιθώριο ζημίας (βλ. ανωτέρω σκέψη 31) δεν επέτρεπαν στα κοινοτικά όργανα να προσδιορίσουν τη φύση των μη εμπιστευτικών πληροφοριών οι οποίες θα είχαν δώσει τη δυνατότητα στις προσφεύγουσες να υπερασπίσουν καλύτερα τα συμφέροντά τους. Δεδομένων των ιδιομορφιών της αγοράς, του ότι οι προσφεύγουσες γνώριζαν την αγορά αυτή και τον Ευρωπαϊκό ανταγωνιστή τους (βλ. ανωτέρω σκέψεις 85 και 86), καθώς και του εξαιρετικά ευαίσθητου χαρακτήρα των στοιχείων της τιμής αναφοράς όσον αφορά την εμπιστευτικότητα, τα κοινοτικά όργανα όφειλαν να απόσχουν από την κοινολόγηση πληροφοριακών στοιχείων τα οποία θα είχαν επιτρέψει στις προσφεύγουσες να υπολογίσουν με σχετικά μεγάλη ακρίβεια τα στοιχεία, τη διάρθρωση και, τελικώς, το ύψος του κόστους του κοινοτικού παραγωγού. Δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά είναι εμπιστευτικά (απόφαση Brother Industries κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα ανωτέρω στην σκέψη 106, σκέψη 34), μόνον γνωρίζοντας τα συγκεκριμένα στοιχεία για τα οποία οι προσφεύγουσες επιθυμούσαν να ενημερωθούν διεξοδικότερα ή, τουλάχιστον, το πλαίσιο εντός του οποίου οι προσφεύγουσες επιθυμούσαν να λάβουν και να αξιοποιήσουν αυτές τις πρόσθετες πληροφορίες, θα μπορούσαν τα κοινοτικά όργανα να εκτιμήσουν τη δυνατότητα κοινολόγησης περισσότερων πληροφοριών σχετικά με την τιμή αναφοράς, τηρώντας ταυτοχρόνως τις προϋποθέσεις εμπιστευτικότητας που επιβάλλονται εν προκειμένω.

110 Οι προσφεύγουσες, μη έχοντας επιτρέψει στα κοινοτικά όργανα να εκτιμήσουν τη δυνατότητα αυτή, δεν μπορούν να τους προσάπτουν ότι δεν τους

παρέσχον λεπτομερέστερη ανάλυση της τιμής αναφοράς από εκείνη που περιεχόταν στο παράρτημα 3 του εγγράφου της Επιτροπής της 22ας Μαρτίου 1991 (βλ. ανωτέρω σκέψη 25). Ειδικότερα, δεδομένου ότι δεν ζήτησαν ειδική πληροφόρηση σχετικά με τα είδη του κόστους χρηματοδοτήσεως που ελήφθησαν υπόψη και την κατανομή τους ούτε σχετικά με τη σημασία των δανείων σε σχέση με τα ίδια κεφάλαια, δεν μπορούν να προσάπτουν στα κοινοτικά όργανα ότι δεν διευκρίνισαν τα στοιχεία αυτά.

- 111 Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση *Timex* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 73), την οποία επικαλούνται οι προσφεύγουσες, τα κοινοτικά όργανα είχαν περιοριστεί στην κοινολόγηση των στοιχείων βάσει των οποίων είχε υπολογιστεί η τιμή αναφοράς, χωρίς καμία αριθμητική ένδειξη. Αντιστρόφως, στην υπό κρίση υπόθεση, τα κοινοτικά όργανα κοινολόγησαν τα στοιχεία του κόστους που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό της τιμής αναφοράς, παρέχοντας αριθμητική ένδειξη συνιστάμενη στο ποσοστό εκάστου των στοιχείων αυτών στο συνολικό κόστος, με προσέγγιση 10 %. Λαμβανομένων υπόψη των αιτήσεων εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που υπέβαλε ο κοινοτικός παραγωγός, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τη σύνθεση της τιμής αναφοράς που ανακοινώθηκαν εν προκειμένω στις προσφεύγουσες ήταν επαρκή.
- 112 Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση *Al-Jubail Fertilizer* κατά Συμβουλίου (παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 60), την οποία επίσης επικαλούνται οι προσφεύγουσες, το καθού δεν αμφισβητούσε ότι τα κοινοτικά όργανα ήταν σε θέση να γνωστοποιήσουν στην προσφεύγουσα εταιρία χρήσιμες πληροφορίες για την άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας, δεδομένου ότι βεβαίωνε ότι η Επιτροπή της είχε διαβιβάσει τέτοια στοιχεία με σχετικό έγγραφο. Ωστόσο, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ακυρώθηκε, διότι το καθού δεν απέδειξε την παραλαβή του εγγράφου αυτού εκ μέρους της προσφεύγουσας. Εν προκειμένω, αντιθέτως, το καθού υποστηρίζει ότι η υποχρέωση τηρήσεως του απορρήτου που υπέχουν τα κοινοτικά όργανα τα εμπόδισε να διαβιβάσουν ορισμένες επίμαχες πληροφορίες.
- 113 Τέλος με την απόφαση *Nölle* (παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 60), το Δικαστήριο έκρινε ανίσχυρο τον επίδικο κανονισμό, όχι λόγω προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας, αλλά για τον λόγο ότι η κανονική αξία δεν είχε καθοριστεί «με τρόπο κατάλληλο και μη στερούμενο λογικής», υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 5, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Το ζήτημα

αν, στο πλαίσιο των εφαρμοστέων εν προκειμένω διατάξεων, τα κοινοτικά όργανα δεν υπερέβησαν την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας θα εξεταστεί στο πλαίσιο του επομένου λόγου ακυρώσεως που αφορά την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

— Συνεκτίμηση στην τιμή αναφοράς ορισμένων μορφών κόστους εκκινήσεως της δραστηριότητας του κοινοτικού παραγωγού και απόσβεση (βλ. ανωτέρω σκέψη 65, τέταρτη και πέμπτη περίπτωση)

- 114 Με τις παρατηρήσεις τους της 2ας Απριλίου 1991 (βλ. ανωτέρω σκέψη 31), η NSC και η NSAG υποστήριξαν ότι η HSC χρειάστηκε να αντιμετωπίσει σημαντικά έξοδα και δυσχέρειες εκκινήσεως και ότι το κόστος εκκινήσεως του εργοστασίου δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη κατά τον υπολογισμό της τιμής αναφοράς. Υποστήριξαν επίσης ότι οι αμοιβές δικηγόρου τις οποίες κατέβαλε η HSC για τις δίκες στις οποίες τις ενέπλεξε δεν μπορούσαν να θεωρηθούν κόστος παραγωγής και ότι τουλάχιστον έπρεπε να κατανεμηθούν διαχρονικά. Αντιθέτως, δεν ζήτησαν καμία διευκρίνιση όσον αφορά τις βασικές παραδοχές και τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για να καταλογιστεί το κόστος εκκινήσεως της δραστηριότητας στον υπολογισμό της τιμής αναφοράς (ιδίως όσον αφορά τις μεθόδους αποσβέσεως και τους λόγους για τους οποίους τα κοινοτικά όργανα είχαν δεχθεί περίοδο αποσβέσεως δέκα ετών) ούτε όσον αφορά τα δύο στοιχεία των εξόδων εκκινήσεως που είχαν ληφθεί υπόψη.
- 115 Με έγγραφο της 18ης Απριλίου 1991 (βλ. ανωτέρω σκέψη 32), η Επιτροπή ανέφερε ότι, εκτός από δύο στοιχεία που αποσβέστηκαν σύμφωνα με τους ισχύοντες στο ολλανδικό δίκαιο κανόνες, τα έξοδα εκκινήσεως είχαν αποκλειστεί από τον υπολογισμό, συμπεριλαμβανομένων των αμοιβών δικηγόρου.
- 116 Ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι παρατηρήσεις της NSC και της NSAG της 2ας Απριλίου 1991 επέιχαν θέση αιτήσεως παροχής πληροφοριών υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, το έγγραφο της Επιτροπής της 18ης Απριλίου 1991 έδωσε πλήρη απάντηση στην αίτηση αυτή.

— Πρώτες ύλες αγορασθείσες από συνδεδεμένες επιχειρήσεις (βλ. ανωτέρω σκέψη 66, τέταρτη περίπτωση)

- 117 Οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να προσάψουν στα κοινοτικά όργανα ότι δεν τους παρέσχον πληροφορίες σχετικά με το τμήμα των πρώτων υλών που αγόρασε ο κοινοτικός παραγωγός από συνδεδεμένους προμηθευτές, διότι δεν υπέβαλαν καμία αίτηση παροχής πληροφοριών επί του συγκεκριμένου σημείου.

γ) Συμπέρασμα

- 118 Από τα προεκτεθέντα, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των εξαιρετικών ιδιομορφιών της αγοράς (βλ. ανωτέρω σκέψεις 85 και 86) και του ότι οι προσφεύγουσες είχαν εξαιρετική γνώση της αγοράς και η γνώση αυτή τους παρείχε τη δυνατότητα να ζητήσουν, ενδεχομένως, τις απαιτούμενες σχετικές διευκρινίσεις, προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα εξεπλήρωσαν τις υποχρεώσεις πληροφορήσεως που απορρέουν από το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', του βασικού κανονισμού.

- 119 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 120 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, παρέλειψε να λάβει υπόψη ουσιώδη στοιχεία και παρέβη τη Συνθήκη και τον βασικό κανονισμό, συγκρίνοντας τις τιμές που ισχύουν στην εσωτερική αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών με τις τιμές που ισχύουν στην κοινοτική αγορά προκειμένου να καθορίσει την κανονική αξία.

- 121 Κατά τις προσφεύγουσες, οι τιμές που ίσχυαν στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών δεν επέτρεπαν έγκυρη σύγκριση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', του βασικού κανονισμού και δεν προέκυπταν από συνήθεις εμπορικές πράξεις. Συγκεκριμένα, αντίθετα προς την κοινοτική αγορά που είναι πλήρως ανταγωνιστική, η αμερικανική αγορά ήταν μονοπωλιακή λόγω του διπλώματος ευρεσιτεχνίας που προστάτευε την ασπαρτάμη. Στην περίπτωση όμως μιας μη ανταγωνιστικής αγοράς, τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να υπολογίζουν το ντάμπινγκ βάσει κατασκευασμένης αξίας. Δεν επιτρέπεται η σύγκριση των τιμών που ισχύουν σε δύο αγορές με διαφορετική διάρθρωση, πράγμα το οποίο έχει εξάλλου αναγνωρίσει το Δικαστήριο με την απόφαση Brother Industries κατά Συμβουλίου, που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 106. Από την απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση που αποκαλείται «Αγλάδια σε σιρόπι καταγωγής Αυστραλίας» προκύπτει επίσης ότι το κριτήριο του ανταγωνισμού είναι ουσιαστικό. Το δίκαιο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής αναγνωρίζει και αυτό ότι δεν πρέπει να συγκρίνονται τιμές χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα αποτελέσματα της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας (υπόθεση *Lightweight Polyester Filament Fabric from Japan*, 49 Fed. Reg. 472, 1984· υπόθεση *Generic Cephalixin Capsules from Canada*, 53 Fed. Reg. 47562, 1988).
- 122 Το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας παρέχει στον κάτοχό του το δικαίωμα να αυξάνει την τιμή κατά ένα ποσό που συνιστά ανταμοιβή για την ανακάλυψή του. Ο καθορισμός της κανονικής αξίας με βάση τις τιμές που ισχύουν στο πλαίσιο προστασίας βάσει διπλώματος ευρεσιτεχνίας πλήττει τον εφευρέτη που ασκεί το δικαίωμά του επί του διπλώματος ευρεσιτεχνίας, μολονότι ούτε το κοινοτικό δίκαιο ούτε η GATT επιβάλλουν στον κάτοχο διπλώματος ευρεσιτεχνίας να παραιτείται από το δικαίωμα αυτό για να εξαγάγει. Το να επιβάλλεται στον κάτοχο διπλώματος ευρεσιτεχνίας να πωλεί εντός της Κοινότητας σε τιμή ανώτερη από εκείνη της αγοράς συνιστά διάκριση εις βάρος των αλλοδαπών κατόχων διπλώματος ευρεσιτεχνίας και παρέχει αθέμιτο πλεονέκτημα στους κοινοτικούς παραγωγούς.
- 123 Τέλος, το καθού παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως (άρθρο 190 της Συνθήκης), μη αναφέροντας τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι οι τιμές που τυγχάνουν της προστασίας του διπλώματος ευρεσιτεχνίας ήσαν συγκρίσιμες με τις τιμές εξαγωγής προς την Κοινότητα.
- 124 Το καθού ζητεί την απόρριψη τη λόγου αυτού. Αμφισβητεί το ότι η κανονική αξία καθορίστηκε κατά τρόπο παράνομο, δεδομένου ότι υπολογίστηκε βάσει τιμών που προκύπτουν από τις συνήθεις δυνάμεις της αγοράς και επιτρέπουν έγκυρη σύγκριση.

- 125 Η παρεμβαίνουσα προσθέτει ότι δεν υφίσταται κανένας λόγος για τον οποίο η κανονική αξία δεν πρέπει να βασίζεται σε τιμές επηρεαζόμενες από διπλώματα ευρεσιτεχνίας, εφόσον οι τιμές αυτές αντανακλούν την πραγματική κατάσταση της αγοράς στη χώρα από την οποία πραγματοποιείται η εξαγωγή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 126 Το κείμενο του κανονισμού δεν εξαρτά την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ από κανέναν άλλο λόγο πέραν της ζημιολόγου διαφοροποίησης των τιμών που ισχύουν στην εσωτερική αγορά (εν προκειμένω, στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών), αφενός, και στην αγορά εξαγωγής (εν προκειμένω, στην κοινοτική αγορά), αφετέρου.
- 127 Αυτά καθεαυτά τα κριτήρια της διαρθρώσεως της αγοράς ή του βαθμού ανταγωνισμού δεν είναι καθοριστικά για να επιλεγθεί η μέθοδος της κατασκευασμένης κανονικής αξίας αντί για τη μέθοδο της κανονικής αξίας που στηρίζεται σε πραγματικές τιμές, εφόσον οι τιμές αυτές προκύπτουν από τις δυνάμεις της αγοράς. Πράγματι, όπως η Επιτροπή ανέφερε στον κανονισμό της (σημείο 16 των αιτιολογικών σκέψεων, το οποίο επιβεβαιώθηκε με το σημείο 8 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού του Συμβουλίου), οι «διαφορές στην ελαστικότητα των τιμών μεταξύ της αμερικανικής και της κοινοτικής αγοράς» αποτελούν «προϋπόθεση για τη διαφοροποίηση των τιμών» και, αν έπρεπε να ληφθούν υπόψη, «δεν θα ήταν δυνατό να επιβληθεί δασμός για την άσκηση πρακτικών ντάμπινγκ». Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι οι τιμές που χρησιμοποιήθηκαν για να καθοριστεί η κανονική αξία δεν προέκυπταν από τις δυνάμεις της αγοράς ή δεν αντανάκλουσαν την πραγματική κατάσταση στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν υφίστατο κανένας λόγος να κατασκευαστεί η κανονική αξία αντί να βασιστεί στις πράγματι καταβαλλόμενες τιμές στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών.
- 128 Τέλος, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ουδόλως στέργησε την προσφεύγουσα NSC από το αμερικανικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της, δεδομένου ότι δεν προσέβαλε το δικαίωμά της να αποκλείει κάθε τρίτο πρόσωπο από την παραγωγή και την εμπορία της ασπαρτάμης στις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρι τη λήξη του εν λόγω διπλώματος ευρεσιτεχνίας ούτε το δικαίωμά της να μεγιστοποιεί τις τιμές της στην αγορά αυτή. Συναφώς, το μονοπώλιο παραγωγής και εμπορίας που παρέχει το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας επιτρέπει στον κάτοχο

του να αναγκά τα έξοδα έρευνας και αναπτύξεως που κατέβαλε όχι μόνο για σχέδια που στέφθηκαν με επιτυχία, αλλά και για σχέδια που απέτυχαν. Το στοιχείο αυτό συνιστά πρόσθετο οικονομικό λόγο ώστε ο καθορισμός της κανονικής αξίας να στηρίζεται στις τιμές που ισχύουν στο πλαίσιο διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

129 Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι τα κοινοτικά όργανα πλανήθηκαν περί το δίκαιο ή πλανήθηκαν προδήλως περί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών καθορίζοντας την κανονική αξία της εισαγομένης αспаρτάμης με βάση τις τιμές που ισχύουν στις Ηνωμένες Πολιτείες υπό την προστασία ενός διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

130 Ως προς την αιτίαση που αφορά ανεπαρκή αιτιολόγηση της επιλογής των τιμών αυτών ως βάσεως της κανονικής αξίας, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, από την αιτιολογία που απαιτείται βάσει του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη του μέτρου για να είναι σε θέση να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους και στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 1986, 203/85, Nicolet Instrument, Συλλογή 1986, σ. 2049, σκέψη 10, της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1809, σκέψη 31, και 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1861, σκέψη 39).

131 Εν προκειμένω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός επιβεβαιώνει (σημείο 8 των αιτιολογικών σκέψεων) τα σημεία 12 έως 19 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής.

132 Στο σημείο 18 όμως των αιτιολογικών σκέψεων του τελευταίου αυτού κανονισμού, η Επιτροπή αναφέρει, όσον αφορά το επιχείρημα ότι οι αμερικανικές τιμές δεν ήταν πράγματι συγκρίσιμες λόγω της προστασίας βιομηχανικής ιδιοκτησίας την οποία απολάμβανε η ασπαρτάμη στις Ηνωμένες Πολιτείες, τα εξής:

«Η Επιτροπή δέν θεωρεί δικαιολογημένο αυτό το επιχείρημα. Το κοινοτικό και το διεθνές δίκαιο καταδικάζουν τις ζημιογόνες διακρίσεις των τιμών ανεξάρτητα από τους λόγους και τα κίνητρα που οδήγησαν σε αυτές τις διακρίσεις. Τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερι-

κής από μόνα τους δεν καθορίζουν τα εγχώρια επίπεδα των τιμών. Αν ο εξαγωγέας χρησιμοποιεί τη θέση ως κάτοχος διπλώματος ευρεσιτεχνίας για να επιβάλει υψηλότερες τιμές στην εγχώρια αγορά από ό,τι για τις εξαγωγές του, η πρακτική αυτή απορρέει από την ελεύθερη επιχειρηματική του απόφαση. Δεν υπάρχει λόγος να μην εφαρμοστούν οι κανόνες αντιντάμπινγκ σ' αυτήν τη διαφοροποίηση των τιμών στον βαθμό που προκαλεί σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.»

- 133 Τα στοιχεία αυτά ήταν επαρκή για να μπορέσουν οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν την αιτιολόγηση του ληφθέντος μέτρου προκειμένου να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους και ο κοινοτικός δικαστής να ασκήσει τον έλεγχό του. Συνεπώς, ο κανονισμός είναι επαρκώς αιτιολογημένος όσον αφορά το εξεταζόμενο σημείο.
- 134 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των λόγων που αφορούν παράβαση της Συνθήκης και των άρθρων 2, παράγραφος 1, 4 και 13 του βασικού κανονισμού και εσφαλμένο υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 135 Πρώτον, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι τα κοινοτικά όργανα, αφενός, πλανήθηκαν προδήλως κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες και, αφετέρου, παρέβησαν τις διατάξεις του κώδικα αντιντάμπινγκ της GATT και του βασικού κανονισμού που αφορούν τη διαπίστωση της ζημίας.
- 136 Κατά τις προσφεύγουσες, από αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία προέκυπτε ότι ο κοινοτικός παραγωγός δεν είχε υποστεί σημαντική ζημία και ότι τα αποτελέσματά του ήταν τόσο καλά όσο μπορούσε ευλόγως να αναμένει. Η HSC δεν μπορούσε ευλόγως να αναμένει την πραγματοποίηση κερδών, ακόμη λιγότερο κέρδους 8 %, ένα έτος μετά την εκκίνηση της παραγωγής της.

- 137 Συγκεκριμένα, κατά την έναρξη της έρευνας, ο κοινοτικός παραγωγός είχε αρχίσει την παραγωγή του μόλις προ έξι μηνών και εξακολουθούσε συνεπώς να είναι σε περίοδο εκκινήσεως. Ως νεοαφιχθείς στην αγορά, χρειάστηκε να αντιμετωπίσει πολυάριθμα εμπόδια, όπως είναι η τεχνολογική υπεροχή των προσφευγουσών, η έλλειψη οικονομικών κλίμακας κατά την περίοδο εκκινήσεως και μια περίοδος εκμαθήσεως. Ήταν αναποτελεσματικός, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη η σχετικά σε μικρό βαθμό εκμετάλλευση των παραγωγικών ικανοτήτων. Το κόστος του ήταν εξαιρετικά υψηλό (βλ. σημείο 49 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής, που κάνει λόγο για σημαντικά έξοδα έναρξης των δραστηριοτήτων του). Ειδικότερα τα χρηματοοικονομικά έξοδά του αντιπροσώπευαν μεταξύ 5 και 15 % του κόστους του, από αυτό δε μπορούσε να τεκμαρθεί σημαντική δανειακή επιβάρυνση.
- 138 Οι προσφεύγουσες τονίζουν ότι ο κοινοτικός παραγωγός ασκούσε επιχειρηματική δραστηριότητα σε μια αγορά που χαρακτηριζόταν από πτώση των τιμών της αспаρτάμης, την οποία είχαν προκαλέσει οι δυνάμεις της αγοράς. Ο ανταγωνισμός στην κοινοτική αγορά διαφόρων άλλων έντονων γλυκαντικών ουσιών μικρού κόστους, ο οποίος οφειλόταν στην έλλειψη σημαντικών κανονιστικών περιορισμών και στο ότι τους καταναλωτές της Κοινότητας τους απασχολούν λιγότερο τα αποτελέσματα που έχουν στην υγεία τα προϊόντα αυτά απ' ό,τι τους Αμερικανούς ή Ιάπωνες καταναλωτές, είχε ως αποτέλεσμα σημαντική πτώση των τιμών από το 1983, ήτοι πέντε έτη πριν από την εκκίνηση της παραγωγής της HSC.
- 139 Παρά τις συνθήκες αυτές, περιήλθε στον κοινοτικό παραγωγό ένα σημαντικό μερίδιο των πωλήσεως αспаρτάμης. Δεν αποδείχθηκε ότι, αν οι τιμές ήσαν υψηλότερες, η μείωση της ζήτησεως που θα επακολουθούσε δεν θα ακύρωνε κάθε αύξηση των εσόδων ούτε, κατά μείζονα λόγο, ότι θα είχε λυθεί το πρόβλημα της ανεπαρκούς χρησιμοποίησεως των παραγωγικών ικανοτήτων της HSC. Επιπλέον, δεδομένης της προσεχούς λήξεως του διπλώματος ευρεσιτεχνίας της NSC, ήσαν ευνοϊκές οι προοπτικές του κοινοτικού παραγωγού να επεκτείνει τις πωλήσεις του στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών, που είναι ιδιαίτερα κερδοφόρος, και να ωφεληθεί από αυξημένες οικονομίες κλίμακας.
- 140 Από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες, ιδίως από τη μελέτη της εταιρίας McKinsey (βλ. ανωτέρω σκέψη 9), προκύπτει ότι ένας νεοαφιχθείς επιχειρηματίας σε μια αναπτυσσόμενη αγορά δεν μπορεί να αναμένει ότι θα επιτύχει χρηματοοικονομική ισορροπία κατά τα πρώτα έτη της δραστηριότητάς. Είναι απαιτηλή η προσδοκία ότι είναι δυνατό να κατακτηθούν πελάτες από εδραιωμένους παραγωγούς χωρίς σημαντική μείωση

των τιμών. Εξάλλου, ένας ανταγωνιστής που επιχειρεί να μεγεθύνει το μερίδιο της αγοράς που κατέχει μειώνοντας τις τιμές διατρέχει τον κίνδυνο να ενισχύσει την πτωτική τάση των τιμών και να αποκτήσει απλώς και μόνο ένα συμβολικό μερίδιο της αγοράς, δεδομένου μάλιστα ότι οι τιμές ήσαν ήδη χαμηλές λόγω του ανταγωνισμού των υποκατάστατων προϊόντων.

- 141 Με το υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στα κοινοτικά όργανα ότι δεν ανέφεραν τους λόγους για τους οποίους η ΗΣC έπρεπε να επιτύχει ένα υψηλότερο επίπεδο εκμεταλλεύσεως των παραγωγικών της ικανοτήτων ή έπρεπε να είναι αμέσως σε θέση να πωλεί όλη την ασαρτάμη την οποία μπορούσε να παραγάγει.
- 142 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι η Επιτροπή υποστήριξε εσφαλμένα ότι οι επίδικες εισαγωγές ήσαν η αιτία της προβαλλομένης ζημίας και, ειδικότερα, ότι «η μείωση των τιμών εξαγωγής της NSAG συνέπεσε με την εμφάνιση του καταγγέλλοντα στην κοινοτική αγορά» (σημείο 45 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής).
- 143 Επιπλέον, η εκτίμηση ότι ο ανταγωνισμός εντάθηκε μετά τη λήξη των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας εντός της Κοινότητας, μεταξύ 1986 και 1988 (σημείο 54 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής), δεν συμβιβάζεται με το συμπέρασμα ότι οι επίδικες εισαγωγές αποτελούν την αιτία της πτώσεως των τιμών. Στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών, αντιθέτως, η αύξηση της ζήτησεως, η απαγόρευση των κυκλαμικών αλάτων, οι συστάσεις που αποσκοπούν να αποτρέψουν την κατανάλωση της ζαχαρίνης και το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της NSC ευνόησαν μια άνοδο των τιμών.
- 144 Τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη, κατά το παρελθόν, παράγοντες παρόμοιους με αυτούς της υπό κρίση υποθέσεως, ιδίως τον ενδοκοινοτικό ανταγωνισμό και το πολύ υψηλό κόστος των κοινοτικών παραγωγών, και κατέληξαν στην έλλειψη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των επίμαχων εισαγωγών και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική παραγωγή [απόφαση 86/344/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 1986, για την περάτωση της διαδικασίας

αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές τσιμέντων Portland καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Πολωνίας ή Γιουγκοσλαβίας (ΕΕ L 202, σ. 43, σημείο 24 των αιτιολογικών σκέψεων).

145 Τρίτον, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στα κοινοτικά όργανα ότι παρέβησαν το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού υπερεκτιμώντας το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ που είναι αναγκαίος για την εξάλειψη της προβαλλομένης ζημίας. Συγκεκριμένα, ο δασμός αυτός καθορίστηκε βάσει μιας τιμής αναφοράς, για τον υπολογισμό της οποίας τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη το κόστος του κοινοτικού παραγωγού. Δεδομένου ότι το κόστος αυτό είναι υπερβολικό, η τιμή αναφοράς έπρεπε να είχε υπολογιστεί με βάση το κόστος ενός από τους εξαγωγείς ή το κόστος ενός παραγωγού παρόμοιου κλάδου ή, επικουρικώς, να ήταν ίση με την τιμή που ισχύει εντός της Κοινότητας, ή, ακόμη και αν υποθεθεί ότι υπήρξε υποτίμηση, να είναι ίση προς την τιμή που ισχύει εντός της Κοινότητας προσαυξημένη κατά τη διαπιστωθείσα υποτίμηση, σύμφωνα με αυτό που είχαν πράξει τα κοινοτικά όργανα σε άλλες υποθέσεις [βλ., για παράδειγμα, κανονισμός (ΕΟΚ) 3232/89 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1989, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές εγχρώμων συσκευών λήψεως για την τηλεόραση με μικρή οθόνη καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ L 314, σ. 1)· κανονισμός (ΕΟΚ) 129/91 της Επιτροπής, της 11ης Ιανουαρίου 1991, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές εγχρώμων συσκευών λήψεως για την τηλεόραση με μικρή οθόνη, καταγωγής Χονγκ Κονγκ και λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 14, σ. 31)]. Σε ορισμένες υποθέσεις, τα κοινοτικά όργανα είχαν μάλιστα λάβει υπόψη το κόστος του παραγωγού με τις καλύτερες επιδόσεις.

146 Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι από μόνες τους οι εισαγωγές προκάλεσαν την προβαλλόμενη ζημία, η τιμή αναφοράς είναι παρ' όλ' αυτά εσφαλμένη. Δεδομένου ότι το κόστος παραγωγής που έλαβαν υπόψη τους τα κοινοτικά όργανα είναι τόσο υπερβολικό, δεν μπορεί παρά να οφείλεται σε σφάλμα υπολογισμού.

147 Το καθού και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη των λόγων αυτών. Τονίζουν κατ' ουσίαν ότι καθόρισαν τη ζημία, διαπίστωσαν την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της ζημίας και των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και υπολόγισαν τον δασμό αντιντάμπινγκ

λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το γεγονός ότι ο κοινοτικός παραγωγός ήταν νεοαφιχθείς στην αγορά και ότι η αποτελεσματικότητά του ήταν συνεπώς μικρότερη από εκείνη των προσφευγουσών. Περαιτέρω, αμφισβητούν ότι ο ανταγωνισμός άλλων γλυκαντικών ουσιών υπήρξε έντονος στο επίπεδο των τιμών και ότι η ζημία θα μπορούσε να οφείλεται στο στοιχείο αυτό.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

148 Ο καθορισμός της ζημίας και της υπάρξεως αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ αυτής και των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προϋποθέτει την εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών ζητημάτων. Κατά την εκτίμηση αυτή, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως (βλ., για παράδειγμα, την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 86, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψεις 111 και 131).

149 Στον προσβαλλόμενο κανονισμό (σημείο 26 των αιτιολογικών σκέψεων), το καθού διευκρίνισε τα εξής:

«(...) για να καθοριστει κατά πόσο η εν λόγω κοινοτική βιομηχανία υπέστη σοβαρή ζημία, ελήφθησαν υπόψη οι εξής παράγοντες:

Ο [κοινοτικός] παραγωγός άρχισε να πωλεί το 1988 και κατέλαβε σχετικά μικρό τμήμα της κοινοτικής αγοράς, στην οποία ακόμη επικρατούν οι Αμερικανοί και οι Ιάπωνες παραγωγοί/εξαγωγείς. Αυτή η διείσδυση της αγοράς εμποδίστηκε από τους Αμερικανούς ανταγωνιστές με μια δραματική πτώση των τιμών, η οποία προκάλεσε σημαντικές απώλειες στην κοινοτική βιομηχανία και την εμπόδισε να αυξήσει τη χρησιμοποίηση της παραγωγικής της ικανότητας, πράγμα το οποίο θα την είχε διευκολύνει να επωφεληθεί των οικονομικών κλίμακας. Κατά το τέλος της περιόδου έρευνας, οι απώλειες έφθασαν σε ύψος το οποίο απειλούσε άμεσα τη βιωσιμότητα την βιομηχανίας.»

- 150 Ως προς την προβαλλόμενη αναποτελεσματικότητα του κοινοτικού παραγωγού, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το γεγονός ότι ένας κοινοτικός παραγωγός αντιμετωπίζει δυσχέρειες, έστω και αν οφείλονται και σε άλλες πλην του ντάμπινγκ αιτίες, δεν συνιστά λόγο για να στερηθεί ο παραγωγός αυτός κάθε προστασίας κατά της ζημίας που προκαλείται από το ντάμπινγκ (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, Brother Industries κατά Συμβουλίου, που παρατέθηκε ανωτέρω στο σκέψη 106, σκέψη 42, και 277/85 και 300/85, Canon κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5731, σκέψη 63).
- 151 Επιπλέον, κατά την περίοδο έρευνας, ο κοινοτικός παραγωγός βρισκόταν ακόμη στη φάση της εκκινήσεως. Από ένα έγγραφο που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες, απαντώντας στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Ιανουαρίου 1997, προκύπτει ότι το κόστος παραγωγής τους κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων ετών παραγωγής τους ήταν περισσότερο από δύο φορές υψηλότερο από το κόστος παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Επομένως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το κόστος παραγωγής τους ήταν κατά προσέγγιση δύο φορές χαμηλότερο από εκείνο του κοινοτικού παραγωγού κατά την περίοδο έρευνας, τα κοινοτικά όργανα δεν υπερέβησαν την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν στηριζόμενα στο κόστους του κοινοτικού παραγωγού για να καθορίσουν την τιμή αναφοράς κάτω από την οποία πρέπει να θεωρηθεί ότι ο παραγωγός αυτός υφίσταται ζημία.
- 152 Όσον αφορά τον ανταγωνισμό υποκατάστατων γλυκαντικών ουσιών μικρότερου κόστους, από το σημείο 31 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού συνάγεται ότι το καθού θεώρησε ότι η παρουσία στην αγορά άλλων έντονων γλυκαντικών ουσιών δεν επηρέαζε σημαντικά την τιμή της ασπαρτάμης και ότι δεν οφειλόταν στην παρουσία αυτή η πτώση των τιμών από τότε που ο κοινοτικός παραγωγός αποφάσισε να εισέλθει στην αγορά. Το καθού, με τις απαντήσεις του στις ερωτήσεις που υπέβαλε το Πρωτοδικείο στις 22 Ιανουαρίου 1997 και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, διευκρίνισε ότι ο ανταγωνισμός των άλλων γλυκαντικών ουσιών ήταν περιορισμένος λόγω των ειδικών ιδιοτήτων της ασπαρτάμης και ιδιαίτερα της γεύσης της.
- 153 Δεδομένων των γευστικών πλεονεκτημάτων της ασπαρτάμης, το συμπέρασμα του καθού ότι η ασπαρτάμη δεν είχε σημαντικά επηρεαστεί από την παρουσία στην αγορά άλλων έντονων γλυκαντικών ουσιών χαμηλότερης τιμής είναι εύλογο, λαμβανομένων υπόψη των ακόλουθων στοιχείων που συνάγονται από τη δικογραφία, ιδίως των πινάκων που περιέχονται στην έκθεση που συνέταξε τον Μάρτιο του 1997 η εταιρία παροχής συμβουλών LMC International,

κατόπιν αιτήσεως των προσφευγουσών, προκειμένου να δοθεί απάντηση στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Ιανουαρίου 1997. Πρώτον, η ασπαρτάμη κατόρθωσε να επιβληθεί στην αγορά, μολονότι ήταν ακριβότερη από άλλες γλυκαντικές ουσίες. Δεύτερον, οι χρήστες γλυκαντικών ουσιών δεν περιορίζονται στην αγορά των λιγότερο ακριβών από αυτές, δεδομένου εξάλλου ότι η ζήτηση ασπαρτάμης εντός της Κοινότητας αυξήθηκε μετά την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ. Τρίτον, το τμήμα του κόστους μιας έντονης γλυκαντικής ουσίας στο συνολικό κόστος του τελικού προϊόντος είναι οριακό.

154 Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι επίσης εύλογο ένας παραγωγός ασπαρτάμης, ακόμη και αν είναι αρχάριος στην αγορά, να είναι σε θέση να πραγματοποιήσει κέρδος 8% σε χρονικό διάστημα 18 μηνών, τόσο μάλλον που το ποσοστό αυτό υπολογίστηκε με βάση πλασματικό κόστος παραγωγής, που καθορίστηκε σύμφωνα με την παραδοχή της πλήρους εκμεταλλεύσεως των παραγωγικών ικανοτήτων. Το εύλογο του συμπεράσματος αυτού ενισχύεται από την εκτίμηση ότι ήταν δυνατό να αναμένεται ευνοϊκή υποδοχή εκ μέρους των χρηστών, ενόψει της αφίξεως ενός νέου επιχειρηματία σε μια μονοπωλιακή αγορά.

155 Όσον αφορά την πτώση των τιμών της ασπαρτάμης εντός της Κοινότητας, οι προσφεύγουσες δεν αντέκρουσαν την εξήγηση, που παρέσχε το καθού με τις απαντήσεις του στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Ιανουαρίου 1997, σύμφωνα με την οποία η μείωση του κόστους μπορούσε να εξηγήσει την πτώση των τιμών μεταξύ 1983 και 1987, αλλ' όχι και τη μεταγενέστερη πτώση. Οι προσφεύγουσες δεν αντέκρουσαν ούτε τον ισχυρισμό του καθού ότι η απόκλιση μεταξύ της πτώσης των τιμών και της πτώσης του κόστους παραγωγής τους αυξήθηκε από το 1986, καθόσον η πρώτη ήταν ταχύτερη σε σχέση με τη δεύτερη.

156 Αν ο ισχυρισμός ότι «η μείωση των τιμών εξαγωγής της NSAG συνέπεσε με την εμφάνιση του καταγγέλλοντα στην κοινοτική αγορά» (σημείο 45 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής και σημείο 30 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού του Συμβουλίου) είναι ίσως λίγο απόλυτος, η άποψη ότι «η απόφαση του να μειώσει τις τιμές σε επίπεδα στα οποία έχει απώλειες σαφώς οφείλεται στην NSAG και στους Αμερικανούς και Ιάπωνες εξαγωγείς και, οι επιπτώσεις αυτής της πολιτικής τιμών δεν μπορεί να αποδοθούν στις δυσκολίες που αντιμετώπισε η HSC κατά τις παραγωγικές

δραστηριότητές της» (σημείο 49 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής και σημείο 33 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού του Συμβουλίου) είναι αντιθέτως απολύτως εύλογη.

- 157 Οι προσφεύγουσες δεν αρνούνται ότι ο διευθύνων σύμβουλος της NSC δήλωσε το 1989 (βλ. άρθρο της ολλανδικής εφημερίδας *De Financiële Telegraaf* της 2ας Σεπτεμβρίου 1989, που επισυνάπτεται στο υπόμνημα αντικρούσεως) τα εξής: «Maar de prijs is geen punt. Wij zullen zonodig onder de prijs van iedere concurrent duiken. Dat kunnen we ons veroorloven omdat wij meer dan ieder ander hebben kunnen investeren in efficiency, daartoe in staat gesteld door de ruime middelen waarover wij dank zij ons patent konden beschikken.» («Οι τιμές δεν αποτελούν πρόβλημα. Εν ανάγκη μπορούμε να έχουμε τη χαμηλότερη τιμή από κάθε ανταγωνιστή διότι μπορούμε να επενδύσουμε περισσότερο από οποιονδήποτε και να αυξήσουμε την αποτελεσματικότητα, χάρη στα σημαντικά χρηματοδοτικά μέσα που μας εγγυάται το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας»). Οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι πράγματι προέβησαν σε υποτίμηση (σημείο 40 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής και σημείο 26 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού του Συμβουλίου), αύξησαν τις εξαγωγές προς την Κοινότητα σε απόλυτους αριθμούς (σημείο 37 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής και σημείο 26 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού του Συμβουλίου) και μείωσαν σημαντικά τις τιμές τους (σημείο 39 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού της Επιτροπής και σημεία 26 και 31 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού του Συμβουλίου).
- 158 Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι το καθού υπερέβη την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει, θεωρώντας ότι ο κοινοτικός παραγωγός είχε υποστεί ζημία και ότι η ζημία αυτή οφειλόταν στις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.
- 159 Το ύψος του δασμού που επιβλήθηκε εν προκειμένω ισοδυναμεί με τη διαφορά μεταξύ της τιμής αναφοράς, δηλαδή της κατώτατης τιμής στην οποία πρέπει να εισάγεται η αспаρτάμη στην Κοινότητα για να μην προκαλεί ζημία στην κοινοτική παραγωγή και της τιμής εξαγωγής. Από τα συμπεράσματα που συνήχθησαν στις σκέψεις 150 έως 158 προκύπτει ότι δεν αποδείχθηκε ότι τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν σε ακατάλληλα στοιχεία για να δικαιολογήσουν το ύψος του δασμού που είναι αναγκαίος για την εξάλειψη της ζημίας. Όσον αφορά ενδεχόμενο σφάλμα υπολογισμού, οι προσφεύγουσες συνάγουν την ύπαρξή του από το γεγονός ότι το κόστος που ελήφθη υπόψη για τον καθορισμό της τιμής αναφοράς είναι περισσότερο από δύο φορές

ανώτερο από το δικό τους κόστος. Από τη σκέψη 151 προκύπτει ότι είναι εύλογο το να είναι το κόστος παραγωγής ενός παραγωγού ασπαρτάμης στη φάση της εκκινήσεως περισσότερο από δύο φορές υψηλότερο από το κόστος ενός έμπειρου παραγωγού. Ωστόσο, το γεγονός αυτό δεν αποτελεί επαρκή απόδειξη σφάλματος υπολογισμού της τιμής αναφοράς ούτε έστω ένδειξη ενός τέτοιου σφάλματος.

160 Τέλος, ο ισχυρισμός που αφορά ανεπαρκή αιτιολόγηση του συμπεράσματος ότι η HSC θα μπορούσε να επιτύχει υψηλότερο επίπεδο εκμεταλλεύσεως των παραγωγικών της ικανοτήτων προβλήθηκε το πρώτον με το υπόμνημα απαντήσεως. Είναι συνεπώς εκπρόθεσμος και ως εκ τούτου απαράδεκτος. Επομένως παρέλκει η εξέτασή του.

161 Από τα προεκτεθέντα στοιχεία προκύπτει ότι οι εξετασθέντες λόγοι πρέπει να απορριφθούν.

III — Λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν μόνο στην υπόθεση T-159/94

Επί του λόγου που αφορά παράβαση ουσιαδών τύπων και του άρθρου 190 της Συνθήκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

162 Η προσφεύγουσα Ajico προσάπτει στα κοινοτικά όργανα ότι προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 1974, 17/74, Transocean Marine Paint κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1974, σ. 441, σκέψη 15), καθώς και ότι παρέβησαν τη σύσταση της GATT, σχετικά με την καλύτερη διαθέσιμη πληροφόρηση, υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 8, που θεσπίστηκε στις 8 Μαΐου 1984 από την επιτροπή της GATT σχετικά με τις πρακτικές αντιντάμπινγκ (GATT, BISD, 31ο Συμπλήρωμα, σ. 283). Η εκτίμηση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα αυτή συνεργάστηκε ανεπαρκώς οδήγησε στην άρνηση του οργάνου να στηριχθεί στις πληροφορίες που της παρέσχε η επιχείρηση και να λάβει ως κανονική αξία τις τιμές που ισχύουν στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών, με συνέπεια την επιβολή υπέρογκων δασμών. Η εκτίμηση αυτή και η συνακόλουθη απόφαση επη-

ρέασαν συνεπώς σημαντικά τα συμφέροντα της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα όμως δεν ενημερώθηκε σχετικώς πριν από τη δημοσίευση του κανονισμού της Επιτροπής και, συνεπώς, στερήθηκε της δυνατότητας να υποβάλει σχετικές παρατηρήσεις.

- 163 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα συνεργάστηκε όσο καλύτερα μπορούσε στο πλαίσιο των ελέγχων και της έρευνας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θέλησε να ελέγξει τις ποσότητες που πωλούνται στην ιαπωνική αγορά, καθώς και το κόστος παρασκευής. Όσον αφορά τις πωλήσεις της στην ιαπωνική αγορά, η προσφεύγουσα προσκόμισε, πρώτον, τα στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις αποστολές από το εργοστάσιο, δεύτερον, τα τιμολόγια όλων των πωλήσεων της (δύο εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες τιμολόγια), συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την ασπαρτάμη, και, τρίτον, τα μηνιαία και περιοδικά τιμολόγια όλων των πωλήσεων της κατά πελάτη, σε μικροφίλμ, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τις πωλήσεις ασπαρτάμης. Όσον αφορά το κόστος παραγωγής της, προσκόμισε το σύνολο των εγγράφων που αφορά το κόστος παραγωγής σχετικά με τις δύο περιόδους του φορολογικού έτους της Ajico (από της 1ης Οκτωβρίου 1988 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1989), οι οποίες κάλυπταν τα τρία τέταρτα της περιόδου έρευνας. Κατά την επί τόπου επιθεώρηση, ήσαν επίσης διαθέσιμα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με το κόστος παραγωγής της κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων μηνών του 1989, χωρίς να γίνεται ωστόσο διάκριση μεταξύ των διαφόρων προϊόντων, δεδομένου ότι δεν είχε τον χρόνο να υπολογίσει ειδικά το κόστος παραγωγής της ασπαρτάμης. Αποτελεί ωστόσο συνηθισμένη πρακτική, όταν η περίοδος έρευνας και το φορολογικό έτος της οικείας επιχειρήσεως δεν συμπίπτουν χρονικά, να καθορίζονται τα αριθμητικά στοιχεία με προβολή από τα διαθέσιμα δεδομένα [κανονισμός (ΕΟΚ) 112/90 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1990, για την επιβολή του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συσκευών αναπαραγωγής του ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ καταγωγής Ιαπωνίας και Δημοκρατίας της Κορέας και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 13, σ. 21)· κανονισμός (ΕΟΚ) 2054/91 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1991, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές διυδροστρεπτομυκίνης (ΕΕ L 187, σ. 23)· κανονισμός (ΕΟΚ) 729/92 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1992, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένου τύπου θερμικού χαρτιού καταγωγής Ιαπωνίας και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ (ΕΕ L 81, σ. 1)].

- 164 Το καθού και η προσφεύγουσα ζητούν την απόρριψη του λόγου αυτού, φρονώντας κατ' ουσίαν ότι είναι αλυσιτελής, διότι, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, η νομική βάση για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας δεν

είναι το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, που επιτρέπει στα κοινοτικά όργανα να στηρίζονται στα διαθέσιμα στοιχεία σε περίπτωση ανεπαρκούς συνεργασίας του ενδιαφερόμενου μέρους, αλλά το άρθρο 2, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

165 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να προβάλει την άποψή της σχετικά με την εκτίμηση της Επιτροπής ότι είχε ανεπαρκώς συνεργαστεί.

166 Στον προσβαλλόμενο κανονισμό όμως η κανονική αξία δεν καθορίστηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, που επιτρέπει στα κοινοτικά όργανα να στηρίζονται στα διαθέσιμα στοιχεία σε περίπτωση ανεπαρκούς συνεργασίας του ενδιαφερομένου μέρους, αλλά με βάση το άρθρο 2, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού.

167 Επομένως, η δυνατότητα της προσφεύγουσας να εκθέσει την άποψή της σχετικά με την επίδικη εκτίμηση δεν άσκησε καμία επιρροή στον προσβαλλόμενο κανονισμό. Συνεπώς, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα κοινοτικά όργανα στέρησαν την προσφεύγουσα από τη δυνατότητα αυτή, ζήτημα το οποίο δεν είναι απαραίτητο να κριθεί, η συμπεριφορά αυτή ουδώς μετέβαλε τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, όπως περιέχονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό.

168 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 169 Η προσφεύγουσα Ajico υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού και της GATT, τα κοινοτικά όργανα πρέπει να καθορίζουν την κανονική αξία βάσει μια συγκρίσιμης τιμής.
- 170 Εν προκειμένω, η τιμή πώλησεως της ασπαρτάμης στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν ήταν συγκρίσιμη, λόγω του διπλώματος ευρεσιτεχνίας του οποίου είναι κάτοχος η NSC στην αγορά αυτή. Επιπλέον, δεδομένου ότι το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας απαγόρευε στην προσφεύγουσα να πωλεί ασπαρτάμη σε τρίτους στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι τιμές που χρησιμοποιούσε δεν μπορούσαν να επηρεάσουν τις τιμές της NSC στην ίδια χώρα ούτε να επηρεαστούν από αυτές, αλλά αποτελούσαν τη συνισταμένη των δυνάμεων της ιαπωνικής αγοράς. Δεν είναι συνεπώς λογικό να επωμίζεται η προσφεύγουσα τις συνέπειες της ιδιαίτερης οικονομικής και νομικής καταστάσεως στις Ηνωμένες Πολιτείες.
- 171 Δεδομένου ότι η καταβλητέα τιμή στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών δεν ήταν συγκρίσιμη, έπρεπε να καθοριστεί η κανονική αξία βάσει της τιμής στη χώρα καταγωγής.
- 172 Η λύση αυτή ήταν η επιβεβλημένη, τόσο μάλλον που η ασπαρτάμη που αποστελλόταν από την Ιαπωνία απλώς διαμετακομιζόταν μέσω των Ηνωμένων Πολιτειών. Η έννοια της διαμετακομίσεως, που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, καλύπτει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι αποστολές προς μια ενδιάμεση χώρα δεν ασκούν καμία επιρροή στις συνθήκες της αγοράς της ενδιάμεσης χώρας, ούτε υφίστανται την επιρροή των συνθηκών αυτών.

- 173 Αυτό ακριβώς όμως συνέβαινε εν προκειμένω, καθόσον η αποστελλόμενη από την Ιαπωνία ασπαρτάμη δεν προοριζόταν για μεταπώληση στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλ' αποκλειστικά για να παράσχει τη δυνατότητα στην NSC να τύχει της αμερικανικής νομοθεσίας σχετικά με την επιστροφή των εισαγωγικών δασμών. Ούτε όμως η συμμετοχή της προσφεύγουσας στο κεφάλαιο της κοινής επιχειρήσεως NSAG της παρείχε τη δυνατότητα να ασκήσει επιρροή στις τιμές, δεδομένου ότι υψίστατο το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας που κάλυπτε την αμερικανική αγορά. Η ασπαρτάμη που πωλήθηκε από την προσφεύγουσα στην NSC με σκοπό τη μεταπώληση στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν έχει καμία σχέση με τις αποστολές ασπαρτάμης με προορισμό τη μεταπώληση εντός της Κοινότητας. Οι αποστολές αυτές όχι μόνο καταχωρίστηκαν χωριστά, αλλά τιμολογήθηκαν επίσης με διαφορετική τιμή. Η Ajino διατήρησε τον έλεγχο επί των αποστολών αυτών μετά την παράδοσή τους στην NSC, διότι αυτή είχε συμβατική υποχρέωση να τις μεταπωλήσει αμέσως στην Deutsche Ajinomoto GmbH, εμπορική επιχείρηση θυγατρική της προσφεύγουσας στην Ευρώπη, η οποία όφειλε κατόπιν να τις μεταβιβάσει στην NSAG. Τέλος, μολονότι αληθεύει ότι ποσότητα ασπαρτάμης καταγωγής Ιαπωνίας συσκευάστηκε εκ νέου σε μεγαλύτερα δοχεία ή μετασχηματίστηκε σε κόκκους για να διευκολυνθεί η διακίνηση, αυτό δεν αφορά παρά ένα πολύ μικρό ποσοστό της αποσταλείσας ασπαρτάμης, ήτοι αντιστοίχως 1,4 και 7%. Επιπλέον, η πρακτική αυτή περιορίστηκε στην περίοδο μεταξύ Νοεμβρίου 1988 και Δεκεμβρίου 1989, η οποία αντιστοιχεί σχεδόν ακριβώς στην περίοδο έρευνας, και μόνο για να ικανοποιήσει αιτήματα πελατών της Κοινότητας, που διατυπώθηκαν μετά την αναχώρηση των φορτίων από την Ιαπωνία.
- 174 Ωστόσο, δεδομένου, αφενός, ότι το μέγεθος των πωλήσεων στην αγορά της χώρας καταγωγής δεν έφθανε το 5% των πωλήσεων που πραγματοποιούνταν στην κοινοτική αγορά και, αφετέρου, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού δεν αποκλείει την κατασκευή της κανονικής αξίας κατ'εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, η αξία αυτή θα έπρεπε να κατασκευαστεί με βάση το κόστος παρασκευής της προσφεύγουσας προσαυξημένο κατά ένα εύλογο κέρδος. Όπως εκτέθηκε στο πλαίσιο του προηγούμενου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή ήταν σε θέση να εξακριβώσει το κόστος παρασκευής της προσφεύγουσας.
- 175 Κατά το καθού και την παρεμβαίνουσα, δεν πληρούνταν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις για να καθοριστεί η κανονική αξία βάσει της συγκρίσιμης πράγματι καταβληθείσας ή καταβλητέας τιμής στη χώρα καταγωγής (εν προκειμένω στην Ιαπωνία), κατ'εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, ιδίως διότι η ασπαρτάμη δεν είχε απλώς διαμετακομιστεί μέσω της χώρας εξαγωγής (εν προκειμένω των Ηνωμένων Πολιτειών)

κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Το καθού προσθέτει ότι, αντιθέτως, πληρούνταν οι προϋποθέσεις προς καθορισμό της κανονικής αξίας βάσει της πράγματι καταβληθείσας ή καταβλητέας τιμής στη χώρα εξαγωγής, διότι η τιμή αυτή ήταν συγκρίσιμη. Κατά συνέπεια, το καθού και η παρεμβαίνουσα, ζητούν την απόρριψη του λόγου ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

176 Το άρθρο 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Όταν ένα προϊόν δεν εισάγεται αμέσως από τη χώρα καταγωγής αλλά εξάγεται προς την Κοινότητα από μία ενδιάμεση χώρα, η κανονική αξία είναι η συγκρίσιμη πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του ομοειδούς προϊόντος στην εσωτερική αγορά είτε της χώρας εξαγωγής είτε της χώρας καταγωγής. Η τελευταία αυτή βάση μπορεί να είναι η κατάλληλη, μεταξύ άλλων, αν το προϊόν διαμετακομίζεται μέσω της χώρας εξαγωγής ή αν τέτοια προϊόντα δεν κατασκευάζονται στη χώρα εξαγωγής ή αν δεν υπάρχει συγκρίσιμη τιμή για τα προϊόντα αυτά στη χώρα εξαγωγής.»

177 Δεν αμφισβητείται ότι η ασπαρτάμη που πωλήθηκε από την προσφεύγουσα Ajico δεν είχε εισαχθεί στην Κοινότητα απευθείας από τη χώρα καταγωγής (την Ιαπωνία), αλλά από μια ενδιάμεση χώρα (τις Ηνωμένες Πολιτείες).

178 Στην περίπτωση αυτή, το άρθρο 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού παρέχει στα κοινοτικά όργανα ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως για να λαμβάνουν υπόψη είτε την καταβληθείσα ή καταβλητέα τιμή στην αγορά της χώρας εξαγωγής είτε την καταβληθείσα ή καταβλητέα τιμή στην αγορά της χώρας καταγωγής, εφόσον η τιμή που λαμβάνεται υπόψη είναι συγκρίσιμη.

179 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα καθόρισαν την κανονική αξία βάσει της καταβληθείσας ή καταβλητέας τιμής στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής (την αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών).

- 180 Η προσφεύγουσα, περιοριζόμενη να υποστηρίξει ότι η τιμή αυτή δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη για τον λόγο ότι στη σχετική αγορά υφίστατο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για το σχετικό προϊόν, δεν απέδειξε ότι η εν λόγω τιμή δεν ήταν συγκρίσιμη (βλ. σκέψεις 126 έως 129 ανωτέρω).
- 181 Επιπλέον, δεν πληρούνταν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων θα μπορούσαν τα κοινοτικά όργανα να λάβουν υπόψη τις τιμές της χώρας καταγωγής (εν προκειμένω της Ιαπωνίας). Συγκεκριμένα, η ιαπωνική ασπαρτάμη δεν διαμετακομίστηκε απλώς μέσω των Ηνωμένων Πολιτειών, διότι, αφενός, πωλήθηκε πράγματι σε έναν Αμερικανό επιχειρηματία και, αφετέρου, υπέστη εν μέρει μετασχηματισμό και συσκευάστηκε εκ νέου.
- 182 Επομένως, καλώς τα κοινοτικά όργανα καθόρισαν την κανονική αξία βάσει της καταβληθείσας ή καταβλητέας τιμής στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών.
- 183 Κατά συνέπεια, ο παρών λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

IV — Λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν μόνο στην υπόθεση T-160/94

Επί του λόγου που αφορά παράβαση ουσιαστών διαδικαστικών κανόνων και του άρθρου 190 της Συνθήκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 184 Η προσφεύγουσα NSC προσάπτει στο καθού ότι περιορίστηκε, με τον κανονισμό του, να παρατηρήσει ότι η Επιτροπή είχε απορρίψει τις αναλήψεις υποχρεώσεων που προέτεινε η προσφεύγουσα, χωρίς να αναφέρει τους

λόγους της δικής του αποφάσεως να απορρίψει αυτές τις αναλήψεις υποχρεώσεων. Από τον συνδυασμό όμως των αποφάσεων του Δικαστηρίου, αφενός, της 7ης Μαΐου 1987, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Nachi Fujikoschi κατά Συμβουλίου, παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 130, και 256/84, Koyo Seiko κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1987, σ.1899), και, αφετέρου, της 14ης Μαρτίου 1990, C-156/87, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ.Ι-781), προκύπτει ότι η τελική απόφαση περί απορρίψεως μιας προτάσεως αναλήψεως υποχρεώσεων, η οποία επηρεάζει σημαντικά τα συμφέροντα της προσφεύγουσας, είναι της αρμοδιότητας του Συμβουλίου. Το καθού έπρεπε να αιτιολογήσει την απόφασή του επί του σημείου αυτού, για να παράσχει τη δυνατότητα στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχο του. Παραλείποντας τη σχετική αιτιολόγηση, το καθού προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματα άμυνας.

185 Επιπλέον, το καθού δεν απάντησε ούτε στα επιχειρήματα που ανέπτυξε η προσφεύγουσα με το έγγραφό της της 15ης Μαΐου 1991, προκειμένου να αμφισβητήσει τους λόγους που προσέβαλε η Επιτροπή για να απορρίψει τις αναλήψεις υποχρεώσεων. Ως εκ τούτου παρέβη το άρθρο 190 της Συνθήκης και προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματα άμυνας. Κατά συνέπεια, τα άρθρα 1 και 2 του επίδικου κανονισμού πρέπει να ακυρωθούν.

186 Το καθού και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη του λόγου αυτού, διότι η προσφεύγουσα είχε λάβει έκθεση στην οποία διευκρινίζονταν επαρκώς κατά νόμο οι λόγοι της απορρίψεως της αναλήψεως υποχρεώσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

187 Το σημείο 49 των αιτιολογικών σκέψεων του προσβαλλομένου κανονισμού αναφέρει τα εξής:

«(...) Μετά από διαβουλεύσεις, η Επιτροπή δεν έκρινε τις προσφορές αυτές αποδεκτές. Η Επιτροπή γνωστοποίησε στους παραγωγούς/εξαγωγείς τους λόγους της απόφασής αυτής.»

188 Η παραπομπή αυτή στους λόγους που ανέφερε η Επιτροπή έχει την έννοια ότι το καθού ενστερνίστηκε τους λόγους αυτούς.

- 189 Οι λόγοι αυτοί όμως γνωστοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα με έγγραφο της Επιτροπής της 7ης Μαΐου 1991 (βλ. ανωτέρω σκέψη 33). Από το έγγραφο αυτό προκύπτει κατ' ουσίαν ότι οι προταθείσες αναλήψεις υποχρεώσεων ήταν απαράδεκτες, λόγω των περιορισμών του ανταγωνισμού που θα προκαλούσαν στην πολύ ολιγοπωλιακή αγορά της ασπαρτάμης. Το έγγραφο διευκρινίζει επίσης ότι οι εν λόγω αναλήψεις υποχρεώσεων θα είχαν αναγκάσει τον ένα από τους κύριους παραγωγούς να καθορίσει τις τιμές τους κατά τρόπο προβλέψιμο για τον άλλο παραγωγό.
- 190 Από αυτούς τους λεπτομερείς λόγους προκύπτει, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής και παρέχεται η δυνατότητα στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του. Επιπλέον, από το έγγραφο της προσφεύγουσας της 15ης Μαΐου 1991 προκύπτει ότι αυτή πράγματι κατανόησε τους λόγους της απορρίψης των προτάσεων αναλήψεως υποχρεώσεων, δεδομένου ότι τους αμφισβήτησε (βλ. ανωτέρω σκέψη 34). Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι αιτιολογήθηκε επαρκώς η απόρριψη των προταθεισών αναλήψεων υποχρεώσεων (βλ. τη νομολογία που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 130).
- 191 Εν πάση περιπτώσει, το καθού μπορούσε να περιοριστεί να αναφερθεί στην εκτίμηση της Επιτροπής, εφόσον η αποδοχή των προτάσεων αναλήψεως υποχρεώσεων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής (διάταξη Mison κατά Επιτροπής, παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 87, σκέψη 27).
- 192 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αφορά προσβολή των δικαιωμάτων που απορρέουν από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας το οποίο κατείχε η προσφεύγουσα στις Ηνωμένες Πολιτείες

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 193 Η προσφεύγουσα NSC υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα, καθορίζοντας την κανονική αξία βάσει των τιμών που ίσχυαν στις Ηνωμένες Πολιτείες, την ανάγκασαν εμμέσως να παραιτηθεί από τη δυνατότητα που είχε να μεγιστοποιήσει τις τιμές της στην αγορά της χώρας αυτής. Ως εκ τούτου, τα κοινο-

τικά όργανα της αφαίρεσαν παράνομα και χωρίς αποζημίωση τα δικαιώματα που αντλούσε από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της. Οι γενικές αρχές όμως του κοινοτικού δικαίου εξαρτούν κάθε απαλλοτρίωση από αποζημίωση (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα F. Carotorti στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1979, 44/79, Hauer, Συλλογή τόμος 1979/II, σ. 749, 764, 773, σημείο 7).

194 Επικουρικώς, ακόμη και αν η απόφαση των κοινοτικών οργάνων δεν ισοδυναμούσε με τέτοια απαλλοτρίωση, έθιξε εν πάση περιπτώσει δυσανάλογα την ελεύθερη άσκηση των εκ του διπλώματος ευρεσιτεχνίας δικαιωμάτων της προσφεύγουσας. Τα κοινοτικά όργανα μπορούσαν να στηριχθούν σε τιμές εξαγωγής προς τρίτες χώρες ή ακόμη, όπως πρότεινε η προσφεύγουσα, στην κατασκευασθείσα αξία. Η εφαρμογή των μεθόδων αυτών θα συνεπαγόταν λιγότερα εμπόδια όσον αφορά τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να τύχει προμηθευτικής στην αμερικανική αγορά λόγω του διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

195 Το καθού απορρίπτει την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, τονίζοντας κατ' ουσίαν ότι, εν προκειμένω, ήταν υποχρεωμένο να καθορίσει την κανονική αξία βάσει της καταβληθείσας ή καταβλητέας τιμής στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών. Η παρεμβαίνουσα φρονεί ότι, αν με τον λόγο ακυρώσεως επιχειρείται να αναγνωρισθεί ότι τα κοινοτικά όργανα προσέβαλαν τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας που η προσφεύγουσα αντλούσε από τη νομοθεσία των Ηνωμένων Πολιτειών ή ότι τα αφαίρεσαν παράνομα, το Πρωτοδικείο είναι αναρμόδιο. Αμφότεροι ζητούν την απόρριψη του λόγου αυτού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

196 Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι εμποδίστηκε να ασκήσει τα δικαιώματα που αντλούσε από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της. Συγκεκριμένα, περιορίστηκε να υποστηρίξει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την εμπόδιζε να μεγιστοποιήσει τις τιμές της στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα δικαιώματα που αντλούσε από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της στις Ηνωμένες Πολιτείες περιελάμβαναν το δικαίωμα μεγιστοποίησης των τιμών της στην αγορά της χώρας αυτής, ο ισχυρισμός αυτός δεν στηρίζεται στα πραγματικά περιστατικά. Συγκεκριμένα, κανένα από τα επίδικα μέτρα αντιντάμπινγκ δεν περιόρισε τις δυνατότητες της NSC να χρησιμοποιεί τις τιμές που επιθυμεί στην αγορά αυτή.

197 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

198 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν και το καθού ζήτησε να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστούν οι προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα, τόσο τα δικά τους όσο και του καθού. Το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Πρέπει επομένως να αποφασιστεί ότι η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι προσφεύγουσες θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου.
- 3) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

García-Valdecasas

Tiili

Azizi

Moura Ramos

Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Δεκεμβρίου 1997.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Azizi

Π - 2525

Περιεχόμενα

Το ιστορικό της διαφοράς και η διαδικασία	II - 2467
Το προϊόν	II - 2467
Οι πρωταγωνιστές και η αγορά	II - 2467
Η διοικητική διαδικασία	II - 2468
Οι επίμαχοι κανονισμοί αντιντάμπινγκ	II - 2477
1. Γενικά	II - 2477
2. Κανονισμός της Επιτροπής	II - 2478
3. Κανονισμός του Συμβουλίου	II - 2479
Η ένδικη διαδικασία	II - 2480
Αιτήματα των διαδίκων	II - 2481
Επί της ουσίας	II - 2482
I — Συνθετική έκθεση των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως	II - 2482
II — Λόγοι ακυρώσεως κοινοί στις δύο υποθέσεις	II - 2484
Επί των λόγων που αφορούν παράβαση ουσιαστών τύπων, καθώς και των άρθρων 7, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', και 8, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού	II - 2484
A — Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2484
B — Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2491
1. Επί των ιδιομορφιών της σχετικής αγοράς και των συνεπειών τους	II - 2492
2. Επί της προβαλλομένης ανεπάρκειας των παρασχεθέντων στοιχείων πριν από την επιβολή οριστικών δασμών	II - 2493
3. Επί της προβαλλομένης ανεπάρκειας των παρασχεθέντων (από την HSC) πληροφοριακών στοιχείων, από την άποψη του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού	II - 2493
4. Επί της προβαλλομένης ανεπάρκειας των παρασχεθέντων πληροφοριακών στοιχείων, από την άποψη του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού	II - 2495
α) Προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών	II - 2495
β) Εξέταση των αιτήσεων παροχής πληροφοριών που υποβλήθηκαν στη συγκεκριμένη περίπτωση και των πληροφοριακών στοιχείων που παρασχέθηκαν από τα κοινοτικά όργανα	II - 2495
i) Γενικές αιτήσεις παροχής πληροφοριών	II - 2495
ii) Αιτήσεις παροχής πληροφοριών επί ειδικών σημείων	II - 2496

Αιτιάσεις σχετικές με τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών που υποβλήθηκαν με έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 1990	II - 2496
— Συντελεστής χρησιμοποίησης των παραγωγικών ικανοτήτων	II - 2496
— Η περίοδος που έγινε δεκτή για να επιτευχθεί η χρηματοοικονομική ισορροπία και να πραγματοποιηθεί ένα περιθώριο κέρδους 8 %	II - 2497
— Συνεκτίμηση των καταβληθεισών στον κοινοτικό παραγωγό επιδοτήσεων και συμβατό τους προς τη Συνθήκη	II - 2498
— Ποσοστό των γενικών εξόδων που περιλαμβάνονται στην τιμή αναφοράς και που καταβλήθηκαν στη συνδεδεμένη εταιρεία DSM	II - 2499
— Οι προσπάθειες προαγωγής τις οποίες κατέβαλε η NSAG	II - 2499
Οι αιτιάσεις σχετικά με άλλα ειδικά σημεία	II - 2500
— Λεπτομερής σύνθεση της τιμής αναφοράς	II - 2500
— Συνεκτίμηση στην τιμή αναφοράς ορισμένων μορφών κόστους εκκινήσεως της δραστηριότητας του κοινοτικού παραγωγού και απόβηση	II - 2502
— Πρώτες ύλες αγορασθείσες από συνδεδεμένες επιχειρήσεις	II - 2503
γ) Συμπέρασμα	II - 2503
Επί του λόγου που αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού	II - 2503
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2503
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2505
Επί των λόγων που αφορούν παράβαση της Συνθήκης και των άρθρων 2, παράγραφος 1, 4 και 13 του βασικού κανονισμού και εσφαλμένο υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ	II - 2507
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2507
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2511
III — Λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν μόνο στην υπόθεση T-159/94	II - 2515
Επί του λόγου που αφορά παράβαση ουσιαστών τύπων και του άρθρου 190 της Συνθήκης	II - 2515
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2515
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2517
	II - 2527

Επί του λόγου ακυρώσεως που αφορά παράβαση του άρθρου 2, παρά- γραφος 6, του βασικού κανονισμού	II - 2518
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2518
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2520
IV — Λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν μόνο στην υπόθεση T-160/94	II - 2521
Επί του λόγου που αφορά παράβαση ουσιωδών διαδικαστικών κανόνων και του άρθρου 190 της Συνθήκης	II - 2521
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2521
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2522
Επί του λόγου που αφορά προσβολή των δικαιωμάτων που απορρέουν από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας το οποίο κατείχε η προσφεύγουσα στις Ηνωμένες Πολιτείες	II - 2523
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2523
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2524
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 2525